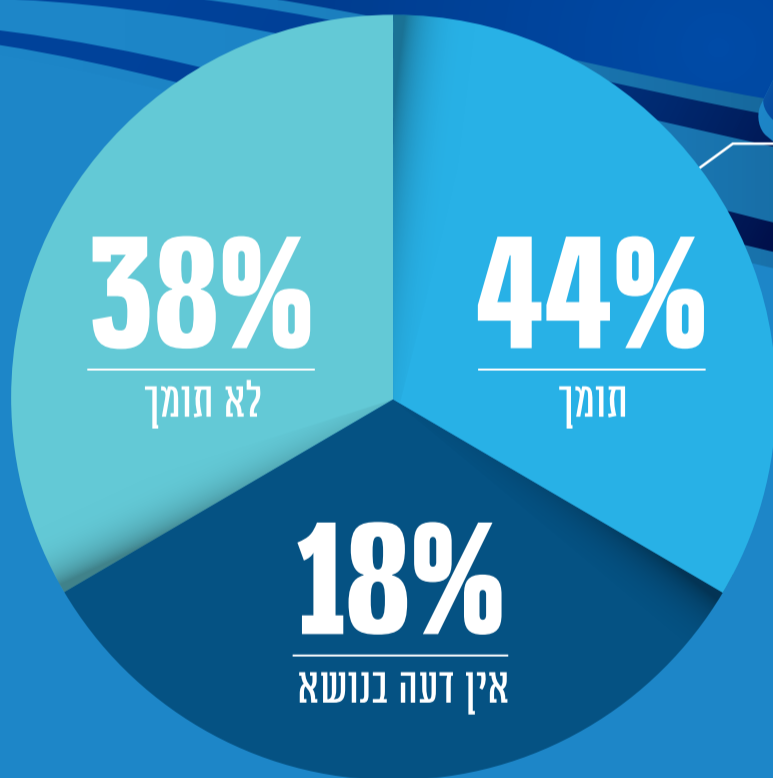

מתקדמים

סקר NRG, ינואר 2016: האם אתה תומך בהחלה הדרגתית של החוק הישראלי על שטחים ביהודה ושומרון?

44% בעד החלה הדרגתית של החוק הישראלי ביהודה ושומרון

69%
מהמשיבים שהגדירו עצמם כאנשי ימין תומכים בהחלה הדרגתית של החוק

18%
מהמשיבים שהגדירו עצמם כאנשי שמאל תומכים בהחלת החוק על כל השטח

32%
מהמשיבים שהגדירו עצמם כאנשי שמאל תומכים בהחלת החוק על הישובים היהודיים

60%
מהצעירים תומכים בהחלה על כל השטח

61%
מהימנים תומכים בהחלה על כל השטח

61%
מהחרדים תומכים בהחלה על כל השטח

דיוויד פ. גולדמן:
נטישת ישראל את יו"ש תאפשר לאיראן, דאע"ש וגרורותיהן לבצע צעדים אסוניים נוספים

עמוד 12

אלאן קלמונט:
רעיון "הכיבוש הישראלי" הוא לא יתור ממתקפה אנטישמית על הלגיטימיות של ישראל

עמוד 6

השר חיים נץ:
דרושה הצהרת מחויבות ליהודה ושומרון כפי שהיה לגבי הגולן

עמוד 4

תוכן

4 / השר חיים כץ מסמן את הריבונות כיעד, אך סבור: מתקדמים לשם לאט מידי

5 / ריבונות - מהלכה למעשה, על פעילות השדולה למען א"י בכנסת

אורית סטרון

6 / אלאן קלמונט מוביל השינוי במצע הרפובליקנים - יזיד ההתיישבות

7 / העולם מתחיל להפנים - זה לא ויכוח על טריטוריה

שיחה עם דני דען, שגרירנו באו"ם

8 / ראשי המועצות ביו"ש מסבירים - היעדר הריבונות פוגע בכלל אזרחי ישראל

10 / האמריקאים רוצים לשמוע אותנו מדברים על זכותנו כאן

שיחה עם ג'ף דאובה

11 / על מצוות ישוב הארץ וריבונות

הרב אליעזר מלמד

12 / הזמן פועל לטובת ישראל. אין לזוחר על יו"ש

דיוויד פ. גולדמן

16 / להקדים את תרופת הריבונות למכה המדינית שמכין עבאס

עו"ד אליקים העזני

18 / הריבונות - הכרח מדיני והיסטורי

ח"כ יואב קיש בראיון

20 / על ההתנחלויות ברחבי הגלובוס, שבאמת אינן חוקיות, העולם שותק

פרופ' אבי בל

22 / המערב משלם מחירי דמיים על הפוליטיקלי קורקט

שיחה עם רחיל ראזה

23 / הנוער מצטרף אל קריאת הריבונות

דניאל גבאי

24 / אישי ציבור קוראים ריבונות באירועי נשים בירוק

4 דרושה הצהרה ממשלתית ביו"ש

כמו בגולן

השר חיים כץ

8 ראשי מועצות ביו"ש מסבירים: ריבונות חשובה לכולם

22 רחיל ראזה, מוסלמית מפקיסטאן מספרת על המאבק מול ההקצנה

בראיון לעיתון 'ישראל היום' (11.7.16) הציבה יו"ר סיעת 'הבית היהודי', חברת הכנסת שולי מועלם-רפאלי עמדה נחושה וברורה בסוגיית הריבונות, גם אם המשמעות היא התנצחות חזיתית עם ראש הממשלה נתניהו.

בראיון הסבירה כי היא סבורה ש"את המאבק בטרור צריכים לנהל במקביל נגד שלושת המקורות שמוציאים אותנו: אידיאולוגיה, כסף והתאבדותיות. הצבא והמשטרה עושים עבודה מטורפת. אני רואה זאת בכל יום כבבישום, אבל המלחמה האמיתית היא להתליף את הדיסקט על ידי החלת הריבונות הישראלית ביו"ש. בשלב ראשון יש לעשות זאת בשטח C, כי מה שמזין את הטרור זו תקוותם לגרש אותנו".

כשנשאלה על ידי הכתב גדעון אלון כיצד מתיישבת עמדתה עם נאומי נתניהו אודות רעיון שתי המדינות לשני העמים, השיבה: "אני ממש מתנגדת לרעיון של שתי מדינות לשני עמים. זה לא אושר במרכז הליכוד וגם לא בכנסת ובממשלה. רוב הציבור הישראלי מבין שלא יהיו פה שתי מדינות ולכולם ברור ש-450 אלף יהודים שמתגוררים היום ביו"ש אינם הולכים לשום מקום. הגשתי הצעת חוק שנקראת 'חוק ההסדרה', שנועד להסדיר את נושא ההתיישבות ביו"ש".

השר למורשת וירושלים, זאב אלקין, צופה אל מעבר לפינה ושם הוא רואה את קריסתה המתקרבת של הרשות הפלשתינית. בראיון לניצן קידר בעיתון 'בשבע' (כ"ה אייר 2.6.16) התייחס להתמודדויות ביום שאחרי ולחזון הריבונות בו הוא דוגל.

"יהיו לנו אתגרים. קריסה של הרשות הפלשתינית זה גם הודמנויות וגם אתגר. אבל בסופו של דבר אני חושב שמדינת ישראל צריכה להתקדם לכיוון של מימוש השאיפות הלאומיות שלה. גם ביהודה ושומרון. קרי כל התהליך של החלת הריבונות. זו מהפכה שלא תקרה ביום אחד. היא דורשת שינוי בשיח הציבורי - כי איכשהו הרגלנו את כולם ואת עצמנו שהדרישה הו לא מתקבלת ברצינות - לא אצלנו ולא בקהילה הבינלאומית - ולכן אני לא יכול להבטיח מתי זה יקרה. זה קודם כל דורש גיבוש רוב די רחב בתוך הציבור הישראלי והמערכת הפוליטית בעד הדבר הזה, ואני חושב שכמו שפעם רעיון של מדינה פלשתינית היה מוקצה מחמת מיאוס - הוא הצליח לצבור לו הרבה תומכים כיום בעבודת נמלים של אנשי השמאל - כך אנשי ימין צריכים להרים את הדגל בעניין הריבונות ולקדם אותו בכל הכוח. גם אם זה לא ייתן פירות מיידיים".

הריבונות בתקשורת

מירי רגב, שרת התרבות והספורט

מירי רגב: המענה הצינוני לטרור הוא ריבונות

אורי אריאל, שר החקלאות

אורי אריאל: הגיע הזמן לומר, הגיע זמן ריבונות!

זאב אלקין, השר לענייני ירושלים

זאב אלקין: קריסת הרש"פ קרובה, להיערך לריבונות

ח"כ מועלם רפאלי, יו"ר סיעת הבית היהודי

מועלם רפאלי: החלפת הדיסקט על ידי ריבונות

ערוץ 7

בשבע

ישראל היום

בהלווייתו של הרב מיכאל (מיכי) מרק הי"ד שנרצח בפיגוע ירי נשא שוב שר החקלאות, אורי אריאל, את הקריאה לריבונות כמענה נדרש לטרור. "בממשלה צריך לומר דבר אחד ברור: בין הירדן ובין הים רק ריבון אחד, והוא מדינת ישראל!", אמר השר בהספדו והוסיף: "כל אמירה אחרת - שלא מרצון או שלא מדעת, אולי - יכולה להתפרש אצל אויבינו כתקווה להמשך הטרור. די! הגיע הזמן לומר: הגיע זמן ריבונות! על זה צריך לכנס ממשלה, על זה צריך להתייצב היום ראש הממשלה ולומר דברים ברורים לעם ישראל ולעולם כולו ובוה יתקיים בנו הפסוק 'ה' עוז לעמו ייתן ה' יברך את עמו בשלום".

בהלווייתו של הרב מיכאל (מיכי) מרק הי"ד שנרצח בפיגוע ירי נשא שוב שר החקלאות, אורי אריאל, את הקריאה לריבונות כמענה נדרש לטרור. "בממשלה צריך לומר דבר אחד ברור: בין הירדן ובין הים רק ריבון אחד, והוא מדינת ישראל!", אמר השר בהספדו והוסיף: "כל אמירה אחרת - שלא מרצון או שלא מדעת, אולי - יכולה להתפרש אצל אויבינו כתקווה להמשך הטרור. די! הגיע הזמן לומר: הגיע זמן ריבונות! על זה צריך לכנס ממשלה, על זה צריך להתייצב היום ראש הממשלה ולומר דברים ברורים לעם ישראל ולעולם כולו ובוה יתקיים בנו הפסוק 'ה' עוז לעמו ייתן ה' יברך את עמו בשלום".

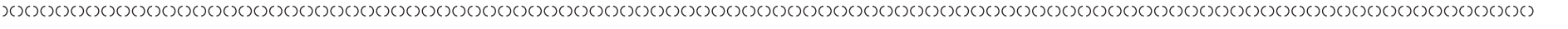
"... כמו שפעם רעיון של מדינה פלשתינית היה מוקצה מחמת מיאוס - הוא הצליח לצבור לו הרבה תומכים בעבודת נמלים של אנשי השמאל - כך אנשי ימין צריכים להרים את הדגל בעניין הריבונות ולקדם אותו בכל הכוח. גם אם זה לא ייתן פירות מיידיים..."

יוצא לאור ע"י נשים בירוק והפורום למען ריבונות
עורך ראשי וראינות: שמעון כהן מערכת: יהודית קצובר, נדיה מטר
עיצוב ופיתוח קונספט: Good ביצוע גרפי: שי צוקר הפקה: אפרת עיצובים
תרגום מאנגלית: שי טנדיק צילומים: גרשון אליטון, שלומי שלמוני, מירי צחי, פלאש 90, נשים בירוק
לתגובות: ribonut@gmail.com פקס: 02-9309148 פלאפון: 054-5236376
www.womeningreen.org נשים בירוק, ת.ד. 7352, ירושלים 91072

ריבונות / כתב עת מדיני

אנו קוראים לכם להמשיך ולהפיץ את חזון הריבונות בכל דרך, גם דרכנו. היו שותפים פעילים לחזון ולמהפך. שגרו לנו מייל קריאת הריבונות ונוטל בה חלק פעיל. תוכלו לקרוא על כך בין דפי גיליון זה שבידיכם.

קריאה מהנה, מערכת 'ריבונות'

"דרושה הצהרת ממשלה ביו"ש, כמו זו שבגולן"

השר חיים כץ עוסק רובו ככולו בסוגיות של רווחה וכלכלה, אך גם בהן הוא רואה כיעד את קידומה של ההיאחזות הישראלית ביהודה ושומרון, צעד אחר צעד, דונם אחר דונם, ויש לו סבלנות...

חיים כץ, שר הרווחה והשירותים החברתיים. צילום: פלאש 90

השר חיים כץ, שר הרווחה והשירותים החברתיים, נחשב לאחד הבולדוורים המשמעותיים בצמרת הליכוד, גם בימים בהם כיהן כראש ועדה בכנסת ולא רק בימיו כשר בממשלת ישראל. השר כץ, אומרים תומכיו ומתנגדיו, יודע להזיז דברים, בשקט, בשיטתיות של צעד אחר צעד, אבל בסופו של דבר דברים חשובים בעיניו ומסומנים כיעד מושגים. אולי זו הסיבה שכאשר הוא אומר שמדינת ישראל וממשלת ישראל מתקרבת לחזון הריבונות, גם אם לאט מכפי שהיה רוצה, יש בכך בהחלט בסיס לאופטימיות.

"צריך להרחיב תב"עות (תכניות בניין ערים), לבנות גני ילדים ולפתח את הארץ כי היא חלק מאיתנו ואנחנו חלק ממנה. המצב שבו אנחנו צריכים לקבל אישור מכל אחד אם אנחנו רוצים להגדיל טרנספורמציה של חשמל לחימום כי נולדו לנו כמה ילדים, זה מצב בלתי מקובל."

סעם לורוק כסף והחלטה כזו אני לא מעביר. לא העליתי את זה בממשלה".

כסף. אנחנו גוף מאוד עני, וצריך תמורה נאותה לכסף שאנחנו נותנים. אם זורקים סתם כסף ולא מקבלים מזור אני לא נותן את הסכום הזה. אם הייתי עשיר הייתי שם שלושה מיליון וגם אם לא קיבלתי תוצאה לא קרה כלום, אבל מאחר ואני לא עשיר אני רוצה לשים עשרה מיליון".

"הבהרתי את דבריי לראשי הישובים בגוש צפון, בדרום הר חברון ובשומרון והם יפעילו לחצים ואני מקווה שנשיג תוצאה", מסכם כץ את הפרק המעשי כלכלי של תמיכות בהתיישבות תוך שהוא מזכיר את תעודות ההוקרה שקיבל

צריכים לקבל אישור מכל אחד אם אנחנו רוצים להגדיל טרנספורמציה של חשמל לחימום כי נולדו לנו כמה ילדים, זה מצב בלתי מקובל".

"אנחנו חיים בדמוקרטיה ויש לנו ראש ממשלה שהוא הראשון בין שווים והוא המנחה. בכוחי הדל אני נעמד לצד ולימין כל ראשי הרשויות", אומר כץ ומציג דוגמאות, כדרכו התכליתית להתנהלותו מול הישובים והעומדים בראשם: "אנחנו נמצאים כעת לאחר כמה חודשים קשים של טרור. פנו ראשי הישובים והציגו את הצורך ברווחה, בעובדים סוציאליים, בפעילות קהילתית, על פי דרישתם העלתית החלטה בממשלה להעברת 20 מיליון שקלים לצרכים הללו. אמרו במשרד הממשלה שיעבירו שישה מיליון, שלושה מיליון ממשרד האוצר ושלושה ממשרד הרווחה. אמרתי שאני לא מעביר החלטה כזו. או עשרים מיליון, עשרה מהאוצר ועשרה מהרווחה, סכום שעושה מהלך או שזה יהיה

"כמו שבא ראש הממשלה ואמר שלא נרד לעולם מהגולן ושהגולן הוא חלק בלתי נפרד מארץ ישראל, כך הייתי רוצה לראות גם ביהודה ושומרון..."

שם ישיבת ממשלה וראש הממשלה יכירו שם את מה שהוא הכריז בגולן".

"לא הייתי מתאר לעצמי לפני שנתיים שראש הממשלה יעשה את מה שהוא עשה בגולן. הוא אמר שהוא לא מכיר אף אחד, לא סוריה ולא כלום, זו ארץ ישראל ולכן אני משקיע כאן כספים כי אלו כספים לתמיד, וכשאני משקיע ובונה בגולן אני לא צריך אישור מאף אחד. כך זה צריך להיות גם כשבונים בעופרה. בלי לחשוב על זה שהארמה שייכת לזה ולהוא. אנחנו מספחים את הישוב והוקרקעות, ומי שנדמה לו שהקרקע שלו נשלם לו עשרה אחוז יותר מהערך וזהו, נתקדם", משרטט כץ קווים ליישום מעשי של הריבונות.

"אם ידענו לבוא לגולן אז אני מצפה ומקווה שבשנה הבאה יבוא ראש הממשלה ויבהיר שכל השקעה באיו"ש היא השקעה לנצח נצחים כי אנחנו לא מתכוונים לסגת ולא להקשות על התושבים. כמו שברמת גן מבקשים אישורי בנייה מהרשות המקומית, כך גם ביהודה ושומרון ובנימין יבקשו רשות מהרשות המקומית ולא מהצבא ולא מהאוו"ם ולא מנשיא ארצות הברית".

< בעוד כמה שנים, לו אתה ראש ממשלה, אתה סבור שאתה יכול להתעלם מהלחץ הבינלאומי עליך? >

< ומעבר לחזון האיש, מה לגבי חזונה של מפלגת השלטון, הליכוד? > אנחנו לא שומעים שמפלגתך עולה חזון ברור שיחליף את חזון אוסלו ורעיון שתי המדינות.

"בדמוקרטיה יש לנו קודקוד, ולשמחתנו אני לא רואה מישהו שיכול להחליף אותי, בוודאי לא באופוזיציה."

< אני רוצה להחזיר אותך לשאלה על המפלגה והחזון המדיני שלה - המפלגה מתקדמת לעבר חזון מדיני שאינו חלוקת הארץ? >

"המפלגה מתקדמת. היא לא נסוגה, אבל היא הולכת לאט מדי". ■

ריבונות: מהלכה למעשה

על פעילות שדולת א"י בכנסת בנושא הריבונות

ח"כ לשעבר אורית סטרוק, מנהלת השדולה

ראש עיריית מעלה אדומים בני כשריאלי עם ח"כ מוטי יונג, יו"ר הכנסת ח"כ יולי אדלשטיין, ח"כ יואב קיש וח"כ בצלאל סמוטריץ ראשי שדולת ארץ ישראל בכנסת. צילום: מירי צחי

הריבונות. אחריו חתמו שרת המשפטים איילת שקד, השר יריב לוין, שבהביר שמדובר בתיקון עולל היסטורי ובתכנית מדינית שתתרחב על כלל יהודה ושומרון. עוד ברוב, הודוה וחתמו על מגילת הריבונות יו"ר מרכז השלטון המקומי חיים ביבס, יו"ר פורום ערי הפיתוח בני ביטון, וכן חברי כנסת רבים, ראשי מועצות ואישי ציבור. השדולה תמשיך לקדם את תכנית הריבונות במעלה אדומים גם במהלך גגרת הקיץ וביתר שאת כמושב החורף הבא, שיהיה ללא ספק מושב סוער בהיבט המדיני.

וכאן מגיע התפקיד שלכם, קוראים יקרים: **גם אתם יכולים להצטרף למיזם הריבונות!** הצטרפו לדרך הפייסבוק של "שדולת ארץ ישראל בכנסת" ועקבו אחרי הפעילות השוטפת אליה תוכלו להצטרף - עקבו אחר הפרסומים, היו פעילים, ותזכו להיות שותפים בקידומה של תכנית הריבונות. ■

"מעלה אדומים תחילה" כנס ריבונות בכנסת. צילום: מירי צחי

את מושב הקיץ פתחנו עם פרסום תוצאות הסקר, והודעה פומבית על המיזם המדיני החדש של הימין - החלת הריבונות במעלה אדומים ללא תלות בהסכם מדיני כלשהו.

העלינו את הנושא על סדר יומה של הכנסת בשני דיונים שימונים: האחד על זכותנו על הארץ (שהיא היסוד לריבונות), והשני על התכנית המדינית עצמה. מליאת הכנסת החליטה לקיים דיוני המשך בשני נושאים אלה כמושב הבא. קיימנו ישיבה חגיגית של מועצת העיר מעלה אדומים, אליה הוזמנו שרים וחברי כנסת. השר חיים כץ הביע מחויבות לתכנית הריבונות והבטיח להוביל החלטה בנושא במרכז הליכוד, שהוא עומד בראשו. השר זאב אלקין הודיע על תמיכתו בתכנית, ואמר: "על הימין לעבור מבלימה - להובילה". השר אורי אריאל הביע תמיכה ברעיון, כפתיה להחלת הריבונות על כלל יהודה ושומרון. כן השתתפו חברי הכנסת אלעזר שטרן ומיקי לוי מ"ש עתיד, רוברט אילטוב מישראל ביתנו, אלי כהן מכולנו, ושולי מועלם מהבית היהודי.

באי הכנס חתמו על מגילת הריבונות של מעלה אדומים, בה מופיעים העקרונות המנחים של התכנית

הגענו לשלב החקיקה: על הצעת החוק להחלת הריבונות במעלה אדומים. החתמנו כמעט את כל יושבי ראש סיעות הקואליציה (למעט יהדות התורה), ועוד נציג אחד מכל סיעה.

כ"כנס הריבונות" שקיימנו בכנסת, הוגשה הצעת החוק באופן חגיגי ליו"ר הכנסת, שבאותו מעמד הביעה תמיכה בתכנית וחתם על מגילת

שדולת א"י ישראל בכנסת, בראשות חברי הכנסת יואב קיש ובצלאל סמוטריץ, קיבלה השנה החלטה אסטרטגית: לקדם את נושא הריבונות מרעיון - למעשה.

דיוני עומק מקצועיים שעסקו בסיכויי רעיון הריבונות בוירה הישראלית (ציבורית, פרלמנטארי וממשלתית) והבינלאומית, הובילו את הנהלת השדולה למסקנה שהרכב הכנסת והממשלה, התווזה ימינה בדעת הקהל בישראל, והתמורות בוירה הבינלאומית (הן באירופה והן בארה"ב) - מייצרות צומת דרכים מדינית שאסור להחמיץ.

ההבנה שיש צורך בקונצנזוס רחב מאד כדי לקדם את רעיון הריבונות כתכנית ריבונית ריאלית, אל מול התכנית היחידה בשוק המדיני (תכנית 2 המדינות), הובילה לאיתור העיר מעלה אדומים כ"נקודת הפריצה" המתבקשת. עיר בת 40 אלף תושבים, על סף שנתה ה-40, בעלת אוכלוסייה מגוונת ומיתוג כלל-ישראלי.

לשמחתנו, ראש העיר בני כשריאלי נרתם למשימה, וכמוהו גם ראשי ערים ומועצות נוספים, בהבנה שמדובר במהלך למען ארץ ישראל כולה.

סקר שערך עבורנו מכון מדגם חיוק את הנחות היסוד שלנו: התברר שכ-80% מהציבור היהודי בארץ תומכים בהחלת ריבונות על מעלה אדומים ללא תלות בהסכם מדיני. למעלה מ-70% תומכים בתכנית גם אם תגורו תגובה בינלאומית חריפה. אם אלה עמדות הציבור הרחב - ניתן יהיה לגייס גם את שלוחיו בכנסת ובממשלה.

'הם מבינים, אין נאן וינוח על טריטוריה'

דני דנון, שגרירנו באו"ם, מספר בראיון ל'ריבונות' על הקושי לסובב את הגה המדינאות בזירה הבינלאומית, זירה שהמנהיגות הישראלית עצמה קיבעה בה את רעיון העיוועים של חלוקת הארץ.

של ממשלת ישראל ומדיניותה, ובהתאם הרוח העולה מדבריו גם בשאלת המו"מ המדיני. "אני מייצג את מדיניות ממשלת ישראל והיא דרישה ברורה לחזור למו"מ ישיר ולהפסיק את ההסתה. זה דבר שלא קורה. ההסתה נמשכת בכל מקום, ובמקום לחזור למו"מ הם פועלים לבינאום הסכסוך ולגרום לזירות בינלאומיות שונות לדון בעתיד שיקרה באזור שלנו כאן. לכן הנושא הזה של המו"מ לא מגיע בכלל למסדרונות האו"ם כי אנחנו בכלל לא נמצאים במצב של משא ומתן".

כשאנחנו שבים אל שאלת היכולת להציג אלטרנטיבה מדינית לחלוקת הארץ, דנון מתנסח בדיפלומטיות זהירה: "אני רק יכול לבוא ולומר שהיום אנחנו צריכים להבין שהוויכוח הוא לא על טריטוריה, לא על קווי 67' אלא על קווי 48'. אנחנו מסבירים את זה ומראים שהטרור התחיל הרבה לפני, כשאנחנו הצדקה לטרור מול כל אומה. אסור לקבל את ההחלטות הזו. היום, כשרואים את גל הטרור בעולם, הדברים מובנים הרבה יותר מבעבר".

כאמור, דנון מודע היטב למעמדו כנציגה

מול מערכת הסברה פלשתינית משומנת היטב

את הניסיונות העולים גם בארץ וגם בחו"ל לערוך הפרדה בין הטרור המוסלמי בעולם לבין זה שמופנה כלפי ישראל דוחה דנון גם שיחה עמו וגם במסדרונות האו"ם. בשיחה עמו הוא מספר על מאמצייה של מערכת פלשתינית ממושמנת להכשרת הטרור נגד ישראל ולבלד אותו מטרור אחר. מאמצים אלה באים לידי ביטוי בתערוכות ומיצגים המועלים בתוככי האו"ם ומתארים את הטרור הפלשתיני כמאבק לגיטימי ומתבקש מול כיבוש ישראלי, ומשום כך הרי שאין מדובר בטרור אלא במאבק על חופש. לא מעט משאבים משקיע דנון מול טיעונים מהסוג הזה. "הם מנסים לטעון שהיאיוש הוא שמוביל אותם לטרור ואנחנו מוכיחים שזה גם לא נכון וגם לא מקובל. אין הצדקה לטרור מול כל אומה. אסור לקבל את ההשפה הזו. היום, כשרואים את גל הטרור בעולם, הדברים מובנים הרבה יותר מבעבר".

כאמור, דנון מודע היטב למעמדו כנציגה

את תשובתו מעדיף דנון לנתב מרעיון הריבונות. בו הוא תומך באופן אישי, כפי שהתבטא בראיון ל'ריבונות' בימים בהם כיהן כסגן שר הביטחון, לאפיק הפעילות המדינית אותה הוא מנהל מול שגרירים ודיפלומטים מהעולם.

"המסר העיקרי שאנחנו מעבירים, ולדעתי הוא הנכון, הוא שהוויכוח הוא לא טריטוריאלי אלא מהותי. על הכרה בישראל וקבלת נוכחותנו באזור. אנשים רואים את גל הטרור בעולם ומבינים שאין קשר בין הטרור לטריטוריה", משוכנע דנון הרואה בגל הטרור המוסלמי גשר כואב להבנה מדינית עם ארצות המערב. "את הדבר הזה אני מדגיש בכל פגישה".

דני דנון, שגרירנו באו"ם. צילום: פלאש 90

בביקורו האחרון בישראל התפנה שגרירנו באו"ם, דני דנון, לשיחה קצרה עם 'ריבונות' על אופי המאבקים הדיפלומטיים והמדיניים באו"ם, כאשר השאלה המהדהדת היא האם הוירה הבינלאומית מסוגלת להכיל בכלל רעיון מדיני שאינו כרוך בחלוקת הארץ והקמת מדינת טרור בלבד.

דנון זהיר בתשובתו בהיותו מודע למורכבות תפקידו ולמשמעות שערשיות להיות לכל מילה שלו בזירה הבינלאומית ומודע היטב גם להיותו נציגו ושגרירו של ראש הממשלה נתניהו שעדיין לא התנער מנאום בר אילן.

לכן תמיכה בישראל היא תמיכה באמריקניות, ובאחריותה של ממשלתנו לקדם מדיניות שתבטא את רצונו העז של העם האמריקני בקשר יציב בין אמריקה וישראל.

בארבע השנים האחרונות, במקום להתמיד בתמיכתנו בירושלים המאוחדת, בירת הנצח של עם ישראל ומולדתו, הסכמנו בשתיקה למעשייהם של אלו המבקשים לחלק את העיר. במקום לקרוא לשגרירות ארה"ב לעבור מתל אביב לירושלים כדי ליישם את החוק האמריקני, שתקנו. המצב החריף בגלל השפה המוזיקה שהשפיעה על המצע הרפובליקני שלנו, שבחלקה חותרת לחלוטין תחת ריבונות העם היהודי וממשלתו, באמצעות תמיכה במאמצייהם של הנשיא אובמה והילרי קלינטון ללחוץ על ישראל להיכנס למשא ומתן עם אויביה אף שמדובר במעשה אובדני. כשעניי ארצנו והעולם כולו נשאות אלני, הגענו לרגע האמת שבו עלינו לעמוד על עקרונותינו ואמונתנו כמפלגה. בעשור האחרון, סקרי דעת הקהל הוכיחו שהבסיס הרפובליקני עומד לצד ישראל ללא סייג, אך המצע שלנו נסחר בה לטובת אינטרסים קטנוניים. אני נאמרו, בקובענו היום כי המפלגה הרפובליקנית ואמריקה כולה תומכות בישראל ללא סייג מכאן ועד עולם". (תורגם מאנגלית).

בארבע השנים האחרונות, במקום להתמיד בתמיכתנו בירושלים המאוחדת, בירת הנצח של עם ישראל ומולדתו, הסכמנו בשתיקה למעשייהם של אלו המבקשים לחלק את העיר. במקום לקרוא לשגרירות ארה"ב לעבור מתל אביב לירושלים כדי ליישם את החוק האמריקני, שתקנו.

בועידה הרפובליקנית בארה"ב. צילום: יח"צ אלאן קלמונס

רעיון העיוועים לפיו המדינה היהודית כובשת היא מתקפה אנטישמית על הלגיטימיות של ישראל. חבל ארץ יהודי אינו יכול להיות כובש בארצו, חבל ארץ יהודי בשם "יהודה" מזה עידן ועידנים.

לכן תמיכה בישראל היא תמיכה באמריקניות, ובאחריותה של ממשלתנו לקדם מדיניות שתבטא את רצונו העז של העם האמריקני בקשר יציב בין אמריקה וישראל.

בארבע השנים האחרונות, במקום להתמיד בתמיכתנו בירושלים המאוחדת, בירת הנצח של עם ישראל ומולדתו, הסכמנו בשתיקה למעשייהם של אלו המבקשים לחלק את העיר. במקום לקרוא לשגרירות ארה"ב לעבור מתל אביב לירושלים כדי ליישם את החוק האמריקני, שתקנו. המצב החריף בגלל השפה המוזיקה שהשפיעה על המצע הרפובליקני שלנו, שבחלקה חותרת לחלוטין תחת ריבונות העם היהודי וממשלתו, באמצעות תמיכה במאמצייהם של הנשיא אובמה והילרי קלינטון ללחוץ על ישראל להיכנס למשא ומתן עם אויביה אף שמדובר במעשה אובדני. כשעניי ארצנו והעולם כולו נשאות אלני, הגענו לרגע האמת שבו עלינו לעמוד על עקרונותינו ואמונתנו כמפלגה. בעשור האחרון, סקרי דעת הקהל הוכיחו שהבסיס הרפובליקני עומד לצד ישראל ללא סייג, אך המצע שלנו נסחר בה לטובת אינטרסים קטנוניים. אני נאמרו, בקובענו היום כי המפלגה הרפובליקנית ואמריקה כולה תומכות בישראל ללא סייג מכאן ועד עולם". (תורגם מאנגלית).

חבר סנאט אלאן קלמונס מבקר בנצח, נוש נציגין כאורח של 'נשים בירוק'. צילום: שלומי שלמוני

אלאן קלמונס ממובילי השינוי הרפובליקאני, ידיד ארץ ישראל וההתיישבות

שבוע לפני כינוסה של הוועידה הרפובליקאנית בארה"ב החליטה המפלגה לקדם מצע שהפתיע גם את הישראלים בגישתו האוהדת לישראל. רעיון שתי המדינות הוצא ממצע המפלגה, ישראל כבר לא תוגדר ככובשת ביהודה ושומרון וירושלים מוגדרת כעיר שאינה ניתנת לחלוקה. נדמה שגם לא כל מפלגות הימין בישראל היו מנסחות זאת בבחירות שכוזו.

האם מדובר רק במהלך טקטי לקראת הבחירות או שמא במשהו עמוק יותר? נראה שהדרך בה התקבלה ההחלטה, פה אחד וללא מתנגדים, ומחייאת הכפיים של כל משתתפי וועדת המצע לאחר שהתקבלו השינויים מעידים שמשוהו אכן קורה באמריקה, וראיה נוספת היא בהסכמת איפא"ק, השדולה הפרו ישראלית בארה"ב, לשינוי שאושר.

משמעותו של השינוי מקבלת משנה תוקף כאשר נזכרים כי רעיון חלוקת הארץ וההכרה ברעיון שתי המדינות כדרך לפתרון הסכסוך הישראלי פלשתיני הייתה חלק בלתי נפרד ממצען של שתי המפלגות בארה"ב. את המהלך כולו הוביל בין היתר אלאן קלמונס,

שבוע לפני כינוסה של הוועידה הרפובליקאנית בארה"ב החליטה המפלגה לקדם מצע שהפתיע גם את הישראלים בגישתו האוהדת לישראל. רעיון שתי המדינות הוצא ממצע המפלגה, ישראל כבר לא תוגדר ככובשת ביהודה ושומרון וירושלים מוגדרת כעיר שאינה ניתנת לחלוקה. נדמה שגם לא כל מפלגות הימין בישראל היו מנסחות זאת בבחירות שכוזו.

האם מדובר רק במהלך טקטי לקראת הבחירות או שמא במשהו עמוק יותר? נראה שהדרך בה התקבלה ההחלטה, פה אחד וללא מתנגדים, ומחייאת הכפיים של כל משתתפי וועדת המצע לאחר שהתקבלו השינויים מעידים שמשוהו אכן קורה באמריקה, וראיה נוספת היא בהסכמת איפא"ק, השדולה הפרו ישראלית בארה"ב, לשינוי שאושר.

משמעותו של השינוי מקבלת משנה תוקף כאשר נזכרים כי רעיון חלוקת הארץ וההכרה ברעיון שתי המדינות כדרך לפתרון הסכסוך הישראלי פלשתיני הייתה חלק בלתי נפרד ממצען של שתי המפלגות בארה"ב. את המהלך כולו הוביל בין היתר אלאן קלמונס,

ממשבר המים דרך תשתיות התחבורה ועד המאבק בטרור

נינסנו כמה מראשי המועצות ביהודה ושומרון לשיחה על ריבונות וגילינו עד כמה היעדר הריבונות נוגע לכל אחד ואחד מאיתנו, בין אם ביו"ש ובין אם בשאר חלקי הארץ. כי כשהמח"ט צריך להתעסק באישור מרפסת במקום בלוחמה בטרור זה נוגע גם לביטחונם של תושבי גוש דן.

לצד היות הריבונות שאינה צודקת, מוסרית, ערכית וציונית, יש בה גם כדי לקטוע עוול ארוך שנים כלפי אוכלוסייה יהודית משרתת ותורמת שמוצאת את עצמה פעם אחר פעם מתויגת בפועל כסוג ב' ואף למטה מזה. משבר המים שפקד באחרונה את השומרון, כמו גם תשתיות הכבישים הרעועות, הוא רק דוגמה אחת מיני רבות.

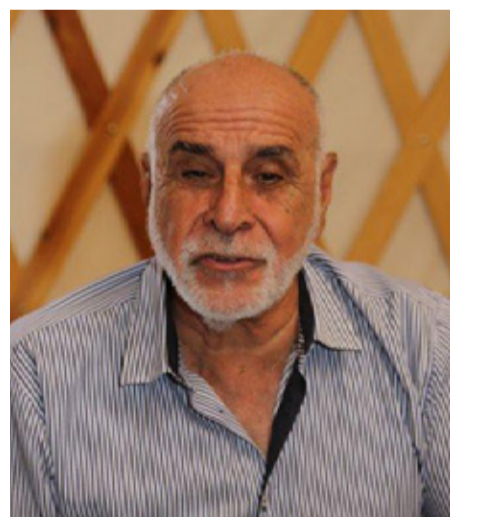
התכנסנו לשיחה עם מספר ראשי מועצות מרחבי יהודה ושומרון וביקשנו לשמוע על המשמעות היומיומית של היעדר הריבונות. הנוכחים בחדר: אבי רואה, יו"ר מועצת יש"ע וראש מועצת בנימין, דודי פרל ראש מועצת גוש עזיון, שלמה קטן ראש מועצת אלפי מנשה, שי אלון ראש מועצת בית אל ושילה אדלר, מנכ"ל מועצת יש"ע.

המשמעות של היעדר הריבונות מתחילה בדברים הפרוואים והקטנים ביותר ומגיעה עד לדברים המשמעותיים ביותר, פותח שלמה קטן, ראש מועצת אלפי מנשה, הנוכר בימים בהם על תושבי יש"ע לא היו חלות זכויות אלמנטאריות כמו קבלת דמי אבטלה מהביטוח הלאומי, אך הפגיעה בזכויות האזרח לא מתחילה ומסתיימת בעבר הרחוק. גם כיום, מסתבר, חוקים פשוטים כמו חוקי הנגשה וחוקי המרפסת, חוקים שאין

"התושב אולי לא יודע ולא מבין, אבל הוא מרגיש את זה בשטח", מצטרף דודי פרל, ראש מועצת גוש עזיון ומציג דוגמה משלו - מינוי שופטים. "כבר שנה אין כאן שופט באזור. אדם שמחכה למשפט על ויכוח מול המועצה על ארנונה או כל עניין אחר, בין אם זה התושב נגד הרשות ובין אם הרשות נגד התושב, אין לו שופט כי מחכים לחתימת האלוף..."

דודי פרל, ראש מועצת גוש עזיון. צילום: גרשון אליסון

שלמה קטן, ראש מועצת אלפי מנשה. צילום: גרשון אליסון

אבי רואה, ראש מועצת בנימין, יו"ר מועצת יש"ע. צילום: גרשון אליסון

אי אפשר גם להילחם בטרור וגם לעסוק בבירוקרטיה וניירת אזרחית

אבי רואה, ראש מועצת יש"ע מעביר את אפיק הדין לממד הרחב ואולי העקרוני מעט יותר, הממד שמשפיע על כל אחד ואחד מאזרחי ישראל - המציאות שבה צה"ל עסוק בבירוקרטיה וניירת אזרחית במקום לרדוף אחרי המחבלים ולסכל

האוגדה והמח"ט צריכים להתעסק בדברים שהצבא באמת צריך להתעסק בהם, כלומר להכין את הצבא למלחמה ולנהל מלחמה בטרור. זה היעדר של הצבא. מעבר לכך, שר הביטחון שאמור להתעסק ברעין האיראני ובטרור מעוה או מגבול הצפון, לא יכול להיות שהוא יצטרך להתעסק באיוו חתימה מסכנה על תוספת בבית פה או בבית שם. זה לא הגיוני ולא סביר, אבל זה המצב היום. את האלוף צריך לפנות לעיסוקים האמיתיים שלו ולא לאישור מינוי של שופט. מאז היותו טירון ועד היום האלוף גדל וחונך למטרה אחת של הכנת הצבא והחיילים שלו למלחמה ולא ייתכן שהוא יתעסק בפניו של איוו חושה שנמצאת באיזה מקום או בבדיקות על הכביש מי נוסע עם רישיון או לא. כשתהיה ריבונות המדינה תתעסק עם האזרחים והצבא יכין את חייליו למלחמה ושר הביטחון יתעסק בבטיחותן. שלמה קטן מחזיר את השיחה לרמה הפרקטית,

ומציג דוגמה מניסיונו האישי. לפני כשנתיים שחררה המדינה שלושים מחבלים וכמענה החליטה גם על בניית שלוש מאות יחידות דיור, חלקן ביישוב, אלפי מנשה. מסיבותיו שלו החליט הקבלן לוותר על הפרויקט, אך המועצה אינה יכולה להעביר את ההסכם לקבלן חלופי. למה? כי אנחנו בעולם אחר... וכך גם שחררת את הרוצחים, גם צעקו עליך בעולם על החלטת הבנייה וגם אתה לא יכול לבנות..."

... כבר שנה אין כאן שופט באזור. אדם שמחכה למשפט על ויכוח מול המועצה על ארנונה או כל עניין אחר, בין אם זה התושב נגד הרשות ובין אם הרשות נגד התושב, אין לו שופט כי מחכים לחתימת האלוף..."

מפקד האוגדה והמח"ט צריכים להתעסק בדברים שהצבא באמת צריך להתעסק בהם, כלומר להכין את הצבא למלחמה ולנהל מלחמה בטרור. זה היעדר של הצבא. מעבר לכך, שר הביטחון שאמור להתעסק ברעין האיראני ובטרור מעוה או מגבול הצפון, לא יכול להיות שהוא יצטרך להתעסק באיוו חתימה מסכנה על תוספת בבית פה או בבית שם. זה לא הגיוני ולא סביר, אבל זה המצב היום. את האלוף צריך לפנות לעיסוקים האמיתיים שלו ולא לאישור מינוי של שופט. מאז היותו טירון ועד היום האלוף גדל וחונך למטרה אחת של הכנת הצבא והחיילים שלו למלחמה ולא ייתכן שהוא יתעסק בפניו של איוו חושה שנמצאת באיזה מקום או בבדיקות על הכביש מי נוסע עם רישיון או לא. כשתהיה ריבונות המדינה תתעסק עם האזרחים והצבא יכין את חייליו למלחמה ושר הביטחון יתעסק בבטיחותן. שלמה קטן מחזיר את השיחה לרמה הפרקטית,

תשתיות רעועות שפוגעות ביהודים וערבים כאחד

"משבר המים שאנחנו בתוכו, משבר מים שבו נמצאים מאה אלף יהודים וערבים, לא היה קורה אם הייתה ריבונות", אומר שילה אדלר, מנכ"ל מועצת יש"ע, שבאחרונה חבר לגופים פרלמנטאריים בהם השדולה למען ארץ ישראל לקידום רעיון הריבונות, והוא מסביר: "אם הייתה כאן ריבונות האחריות הייתה של רשות המים, התשתיות היו שלה כחלק מהחוק ללא סיבוכים של המינהל, לא הייתה בירוקרטיה ולא תשתיות של לפני ארבעים שנה, ומדובר גם על תשתיות גז, גז טבעי וחשמל".

קטן מצטרף לאדלר וניכר שהמצוקה בשטח מוציאה אותו משלוותו: "בשביל כל אישור ביישוב שלך צריך אישור מקצין מנהל, קצין קרקע וכי"כ".

מענה לשאלה מדוע לא נשמעת קריאת הריבונות בקול רם יותר מפי ראשי המועצות עצמם על כל אותם קשים יומיומיים שהם חווים, ניתן לקבל מדבריו של שי אלון, ראש מועצת בית אל, המורה ליהודית קצובר ונדיה מטר על קמפיין הריבונות שהן מובילות בשנים האחרונות ומעניק תנופה רעיונית מדינית ופוליטית לימין הישראלי כולו. "אנחנו כראשי רשויות עסוקים כל היום בכיבו שריפות, אבל

שילה אדלר, מנכ"ל מועצת יש"ע. צילום: גרשון אליסון

"לא יכול להיות שהאלוף יצטרך להתעסק באיוו חתימה מסכנה על תוספת בבית פה או בבית שם"

... כשתהיה ריבונות המדינה תתעסק עם האזרחים והצבא יכין את חייליו למלחמה ושר הביטחון יתעסק בביטחון..."

שי אלון, ראש מועצת בית אל. צילום: גרשון אליסון

שלו היה מכוון למלחמה בטרור הוא צריך להפנים שבלי האישורים שלו לא יהיה קראוון לפתוח כיתה ביישוב כזה וביישוב אחר. ראש מועצה לא יכול לפתוח את שנת הלימודים ללא האישור של מי שאמור למקד את הפעילות שלו בעשייה ביטחונית", מספר אלון.

עוד מוסיף שי אלון ואומר: "התחושה שלי היא לפעמים שאני אורח סוג ב'. אנחנו, הציבור שמשקיע מאה וחמישים אחוז בצבא, בלכלכה, בתעשייה ובכל אפיק בחברה הישראלית, מקבל פגיעה קשה באיכות החיים שלי. הסיבה לכך היא שבמשך חמישים השנים שאנחנו פה המדינה תפסה את האחזיה שלנו כאן כמשהו זמני. התפיסה הזו היא שעוברת למפקדים בשטח".

האמריקאים והאירופים? יהיה קצת רעע אבל נסתדר איתם

ואחרי כל הסיבות האזרחיות הטובות כשעולה בפני ראשי המועצות החשש מביקורת אמריקאית ובינלאומית הם כמעט מתקוממים על עצם השאלה. "אפשר להסתדר עם האמריקאים", בטוח דודי פרל. "אין מה לפחד מאף אחר. צריך לעשות את מה שנכון למדינת ישראל. העם היהודי צריך ריבונות מלאה. אין פתרון אחר, אין פתרונות ביניים. זה הפתרון האמיתי. מבחינתי כל הפתרונות האחרים הם 'אוגנדה', מעקפים בלבד".

דודי פרל, שילה אדלר, שלמה קטן, שי אלון ואבי רואה בשיחה עם מערכת ריבונות. צילום: גרשון אליסון

"יש עכשיו הודמנות היסטורית", אומר אבי רואה. "אנחנו יכולים לקבל כעת החלטות היסטוריות. כולם רואים מה קורה בסוריה. רואים איך מדינה מוסלמית ערבית עם משטר חזק מתפרקת וכל הדיבורים על מדינה ערבית נוספת ושלוש שיבוא בעקבותיה הם אנדות ומעשיות. לצערי, המנהיגים בכנסת לא מבינים את ההודמנות שיש כעת להחיל ריבונות. יהיה קצת רעע וצלצולים אבל זה יעבור והכל יימשך, כמו שהיה ב-48".

קטן מצרף את חוות דעתו כמי שמאזין וצופה בתקשורת הערבית ורואה עד כמה הזירה הפלשתינית כבר אינה מעניינת את העולם הערבי. "לפני שלוש שנים כל מהדורה באל-ג'זירה הייתה נפתחת ומתעסקת במה שקרה ביהודה ושומרון. היום אתה כבר לא רואה את זה. כולם מתעסקים בקרבות בין החותיים והשיעים. לכן צודק אבי כשהוא אומר שזו ההודמנות היסטורית. אין ספק שהיוו צעקות וביקורת מהעולם, אבל זו ההודמנות לריבונות לפחות בשטח C".

כשהם נשאלים אם הם נכונים להכיל במועצות שלהם גם אזרחים ערבים במסגרת החלת הריבונות, מבהירים כולם כמעט פה אחד כי בשלב זה הריבונות אותה הם דורשים ורואים כמחויבת המציאות נוגעת לשטחי C, השטחים הנתונים בשליטה מלאה, אזרחית וביטחונית, של ישראל.

ובכל זאת מה לגבי סוגיית מעמדם של הערבים ביום שלאחר הריבונות? אבי רואה לא נשמע מתרגש. "אני אומר, בואו נדחה את סוגיית ההתמודדות עם הערבים לכמה עשרות שנים קדימה. יש כאן תושבים, יהודים וערבים, שהמדינה תחיל ריבונות ותיקח אחריות במקומות שהיא צריכה לקחת אחריות. לרשת תמשיך לטפל ברמה האזרחית-מינהלית ויהיה טוב לכולם".

"האמריקאים רוצים לשמוע אותנו מדברים על זכותנו כאן"

שיח הריבונות מתחיל להישמע גם מעבר לים, אך כדי שתהיה לו תנופה של ממש חסר עדיין קולם של המדינאים הישראלים שיאמרו את הדברים בצורה ברורה. כך אומרים חברי קונגרס אמריקאיים. ג'ף דאובה יו"ר ארגון "בסיס חוקי" עמל למתן כלים משפטיים ואחרים בידי הפוליטיקאים הישראלים כדי שסוף סוף יאמרו את הדברים בקול צלול.

במסדרונות הפוליטיקה הישראלית מסתובבים רבים עם התובנה שריבונות ישראלית על יהודה ושומרון היא הכרח ערכי היסטורי ציוני וביטחוני, אך למרבה הפלא על אף שהם שוחים זה מכבר באוקיינוס הפוליטי אין בידיהם את הכלים ההסברתיים והעובדתיים כדי לעמוד מול מתקפות תקשורתיות וכדי להציג את עמדותיהם בוירות השונות. התוצאה אצל רבים מהם היא הסתרת עמדותיהם והמשך המתנה לכך שמשוה יקרה וחזון הריבונות יעלה ויצוף ממקום אחר.

בדיקו כדי למנוע את הסיטואציה המעקרת והמסרסת הזו נולד ארגון "בסיס חוקי" המבקש לצייד את הפוליטיקאים שלנו בנתונים

ובמסמכים עובדתיים והיסטוריים אותם יוכלו לשלוף במהלך מאבקייהם הציבוריים נגד חלוקת הארץ והקמת מדינת טרור בליבה ובעד קידום חזון הריבונות, ומסתבר שיש לא מעט נתונים שכאלה.

לחנך את המנהיגות הישראלית שלא מדובר בכיבוש

ג'ף דאובה, יו"ר הארגון ומי שמכהן גם כנשיא ארגון ציוני אמריקה מחלק את זמנו בין ארה"ב לישראל. כאן ושם הוא מקיים מפגשים אינסופיים עם פרלמנטארים מדינאים ודיפלומטים ומציג בפניהם אמת היסטורית ומדינית שעד השנים האחרונות הייתה מושתקת ומוסתרת.

"המטרה שלי בהקמת 'בסיס חוקי' היא לשכנע ולעודד את המנהיגות שלנו להתחיל לדבר בקול רם, ולא ללחוש, על הזכויות שלנו ביו"ש", הוא זוכיזינו, זכויות שניתנות לנו מתוקף החוק והמשפט הבינלאומי. זכותנו להתגורר ולבנות שם".

את עמדתו הנחרצת נמנך דאובה בנתונים היסטוריים מודחקים ובהם בין השאר הבנת מהותו של הסעיף בו מנופפים מתנגדי הריבונות, הסעיף שנקבע בוועידת ז'נבה הרביעית ולפיו אין להעביר אוכלוסייה אזרחית לשטח כבוש. "הסעיף לא רלוונטי לנוכחות שלנו ביהודה ושומרון", הוא קובע ומבהיר כי תכליתו של הסעיף הייתה ביטול תוצאותיו של הכיבוש הנרמזי במלחמת העולם השנייה, ולמעשה הוא נוגע להעברה כפויה של אוכלוסייה משטחי הכובש לשטח שנכבש.

ג'ף דאובה במשמרת 'נשים ביוזק' ליד בית הוה"מ בקריאה לחלחת הריבונות. צילום: נשים ביוזק

"... אנחנו יכולים לקבל כעת החלטות היסטוריות. כולם רואים מה קורה בסוריה. רואים אין מדינה מוסלמית ערבית עם משטר חזק מתפרקת וכל הדיבורים על מדינה ערבית נוספת ושלום שיבוא בעקבותיה הם אגדות ומעשיות..."

אומר ומסביר כי לא מעט מהטוענים וההוכחות המשפטיות וההיסטוריות של ארגונו מבוססים על דו"ח אדמונד לוי, אך לא רק עליו.

אנחנו לא ארגון פוליטי. אנחנו סבורים שנכון להסביר ולחנך את המנהיגות שלנו. כבר 22 שנים, מאז תקופת בנין ושמיר, יש צורך לחנך את המנהיגות הישראלית להבין את עומק הזכויות שלנו ביהודה ושומרון, שיבינו ויפנימו שלא מדובר בכיבוש ואין מקום לדבר על הנוכחות שלנו באזורים הללו ככיבוש אלא כמימוש ויישום זכויותינו, זכויות שניתנות לנו מתוקף החוק והמשפט הבינלאומי. זכותנו להתגורר ולבנות שם".

את עמדתו הנחרצת נמנך דאובה בנתונים היסטוריים מודחקים ובהם בין השאר הבנת מהותו של הסעיף בו מנופפים מתנגדי הריבונות, הסעיף שנקבע בוועידת ז'נבה הרביעית ולפיו אין להעביר אוכלוסייה אזרחית לשטח כבוש. "הסעיף לא רלוונטי לנוכחות שלנו ביהודה ושומרון", הוא קובע ומבהיר כי תכליתו של הסעיף הייתה ביטול תוצאותיו של הכיבוש הנרמזי במלחמת העולם השנייה, ולמעשה הוא נוגע להעברה כפויה של אוכלוסייה משטחי הכובש לשטח שנכבש.

עוד מזכיר דאובה כנתון היסטורי דרמטי את מסמך המנדט הבריטי על ארץ ישראל ואת האמור בוועידת סאן רמו. אלה וההחלטות הנובעות מהן יחד עם מסמכים בינלאומיים

מצוות ישוב הארץ

הרב אליעזר מלמד, רב הישוב הר ברכה

אמרו חכמים על מצוות ישוב הארץ שהיא "שקולה כנגד כל המצוות שבתורה" (תוספתא ע"ז ד, ג; ספרי בתורבנן, יאמר: "ערי קְרָשָׁף הָיוּ מְדָבְרִים וַיִּקְרַע את התורה תלוי בה, שכל מצוות התורה ניתנו כדי שנקיימן בארץ, ועל ידי כך יתקיימו דברי הנבואה (ישעיהו ב, ב-ד): "נָכוֹן הָיְיָה הַר בֵּית ה' בְּרֹאשׁ הַהָרִים וְנִשְׂא מִגְבְּעוֹת וְנִהְרָו אֵלָיו כָּל הַגּוֹיִם. וְהָלְכוּ עַמִּים רַבִּים וְאָמְרוּ לִכֹּחַ וְנִצְלָה אֶל הַר ה' אֵל בֵּית אֱלֹהֵי יַעֲקֹב וַיִּרְגּוּ מִדְּרָכָיו וְנִלְכָה בְּאַרְחֻתָיו, כִּי מִצִּיּוֹן תֵּצֵא תוֹרָה וְדִבֶּר ה' מִירוּשָׁלָּיִם. וְשֹׁפֵט בֵּין הַגּוֹיִם וְהוֹכִיחַ לְעַמִּים רַבִּים וְכָתְתוּ חֻרְבוֹתָם לְאֲתִים וְהִנְחִיתוּתֵיהֶם לְמַזְמֵרוֹת לֹא יִשָּׂא גוֹ אֵל גּוֹי חָרָב וְלֹא יִלְמְדוּ עוֹד מִלְחָמָה."

ישראל, וזה עם ישראל אחר אלפיים שנות גלות לחזור ולקיים את מצוות ישוב הארץ. וכן מצינו שתקנו חכמים, שכל הרואה ערי יהודה בתורבנן, יאמר: "ערי קְרָשָׁף הָיוּ מְדָבְרִים וַיִּקְרַע את בגדו. והכלל הוא, שאפילו אם רוב תושבי אותן הערים הם יהודים, כל זמן שהשלטון ביד גויים, הרי הן נחשבות חריבות, וקורעים על ראייתן. ואם היו תחת ריבונות ישראל, אפילו אם רוב תושביהן גויים, אין הן נחשבות חריבות, ואין קורעים על ראייתן (בית יוסף וב"ח או"ח תקסא, מ"ב תקסא, ב). הרי שריבונות ישראל היא שמוציאה את הארץ מחורבנה ומתחילה את תהליך ישובה ובנייתה.

מיוחדת במינה היא מצוות ישוב הארץ, שהיא היחידה מבין כל המצוות שכדי לקיימה צריך להיות מוכנים למסור את הנפש. שכן ידוע שכל מצוות התורה נדחות מפני פיקוח נפש, שנאמר (ויקרא יח, ה): "אִשְׁמֶרְתֶּם אֶת הַקֶּחַי וְאֶת מִשְׁפַּטֵי אֲשֶׁר יִצְטָה אֲתֶם הַהָאֵם וְחַי בְּקֶהֱם אָנִי ה'". דרשו חכמים (יומא פה, ב): "וחי בהם ולא שימות בהם". ורק שלוש עבירות ישנן, שאם נתנו בפני אדם שתי אפשרויות, לעבור על אחת מהן או להיחרג - ייחרג ולא יעבור, והן: שפיכות דמים, עבודה זרה וגילוי עריות. אולם כל זה רק במצב של אין ברירה, אבל אין מצווה לאדם להיחרג כדי שלא לעבור על העבירות החמורות הללו, ואם יש ביכולתו להימלט כדי שלא להגיע למצב שבו יעמידו בפניו את השאלה הנוראה, עבור או תיהרג, עליו לברוח מהסכנה ולהימנע ממסירת נפש.

מתוך המצווה הכללית נמשכת מצווה לכל יחיד ויחיד לעשות ככל יכולתו למען קיום המצווה הכללית. ואף בעת שהארץ היתה תחת שלטון נכרי ולא היה בידנו כוח צבאי לכבוש את הארץ וליישבה, היתה מצווה לכל יחיד ויחיד לעשות כמיטב יכולתו לעלות לארץ ולגור בה. מפני ששיבתו בארץ סייעה לשמירת הזיקה שבין ישראל לארצו במשך שנות הגלות הארוכות, ושימשה בסיס להרחבת ההתיישבות לקראת ריבונות ישראלית.

ביום ה' באייר, חמשת אלפים תש"ח למניין שאנו מונים לכריאת העולם, בעת הכרות המדינה והחלת הריבונות על חלקים מארץ

היסוד להגשמת היעוד הגדול מתחיל במצוות ישוב הארץ, שעניינה הוא כיבוש הארץ ויישובה על ידי עם ישראל

אשרי המתנחלים אשרי המתנחלים ביהודה ושומרון, שבשם כלל ישראל פועלים להרחבת היישוב בארץ בלב ארצנו הקדושה. כל יהודי ויהודי שעובר לגור ביהודה ושומרון מקרב אותו אל השלב שבו נזכה לריבונות והתיישבות מלאה. בשלב זה אנו מקיימים את מצוות ישוב הארץ ביהודה ושומרון באופן חלקי, שכן עדיין לא הוחלה הריבונות הישראלית על יהודה ושומרון, ועדיין שטחים רבים מיושבים על ידי אנשים שכופרים ולוחמים נגד זכותו של עם ישראל על ארצו. אבל כיוון שהמקום נשלט על ידי צה"ל והישובים הוקמו בשם מדינת ישראל, יש בקיום הישובים מידה רבה של קיום מצוות ישוב הארץ הכללית. כדי שנוכה לקיום המצווה באופן מלא, חובה קודשה על כל אחד מאיתנו לעשות ככל יכולתו כדי שמידינת ישראל בשם העם היהודי תחיל את ריבונותה המלאה על יהודה ושומרון, והישובים יגדלו ויתפתחו. נתחזק אנחנו בהרחבת הישובים ותביעת הריבונות וה' יעזור בעדנו, ומהרה יתקיימו בנו דברי הנביא (יחזקאל לו, לד-לח):

"וְהָאָרֶץ הַנְּשֻׁמָה תַעֲבֹד תַּחַת אֲשֶׁר הָיְתָה שְׂמָמָה לְעֵינַי כָּל עוֹבֵר. וְאָמְרוּ הָאָרֶץ הֲלוֹו הַנְּשֻׁמָה הָיְתָה כִּגְן עֵדֶן וְהָעָרִים הַחָרְבוֹת וְהַנְּשֻׁמוֹת וְהַנְּהַרְסוֹת בְּצוּרוֹת יִשְׁבוּ. וַיִּדְעוּ הַגּוֹיִם אֲשֶׁר יִשְׂאָרוּ סִבִּיבוֹתֵיכֶם, כִּי אָנִי ה' בְּנִיתִי הַנְּהַרְסוֹת נִטְעַתִּי הַנְּשֻׁמָה אָנִי ה' דְּבַרְתִּי וְעִשִׂיתִי. כֹּה אָמַר ה' אֱלֹהִים עוֹד זֹאת אֲדַרֵּשׁ לְבֵית יִשְׂרָאֵל לַעֲשׂוֹת לָהֶם אֶרְפָּה אֲתֶם כְּצֵאֵן אָדָם. כְּצֵאֵן קְדָשִׁים כְּצֵאֵן יְרוּשָׁלַם כְּמוֹעֲדֶיהָ כֵּן תִּהְיֶינָה הָעָרִים הַחָרְבוֹת, מְלֹאוֹת צֵאֵן אָדָם, וַיִּדְעוּ כִּי אָנִי ה'."

הרב אליעזר מלמד, רב הישוב הר ברכה. צילום: שלומי שלמוני

דיוויד פ. גולדמן

כלכלן ואנליסט. מחבר הספר 'ציביליזציות גוועות'

הזמן פועל לטובת ישראל. אין לוותר על יהודה ושומרון באזור של מדינות כושלות

עם קריסתן של כמה מדינות לאום מלאכותיות שנוסדו על ידי מנצחי מלחמת העולם הראשונה, נכנס כל האזור המשתרע מהים התיכון ועד למפרץ הפרסי לתקופה ממושכת של אי-יציבות. סוריה ולוב חללו מלהתקיים, עיראק עמדה על סף קריסה, לבנון הייתה בת-ערוכה בידי איראן, טורקיה זה עתה ניצלה מהפיכה צבאית והידרדרה לשלטון אוטוריטרי, וערב הסעודית לא תוכל להשיג לעצמה שלום בית לאורך זמן אם מחירי הנפט יישארו נמוכים. מצרים שרדה מהפכה ומהפכה נגדית כדי לחזור לסטטוס-קוו של שלטון צבאי, אך היא תלויה בסובסידיות ממדינות המפרץ.

שחקנים שאינם מדינות ממלאים את החלל הפוליטי והצבאי שהתרוקן בעקבות קריסתן או שקיעתן של מדינות הלאום. הדבר נכון בסוריה, לבנון ועיראק במידה רבה, ומתפשט יותר ויותר בטורקיה. השחקנים הפנטיים והנחושים ביותר בחבורה ממלאים תפקיד מכריע - החיובאללה בלבנון ובסוריה והמיליציות השיעיות במימון איראני בעיראק, וכן דאעש ואל-קעידה בעיראק ובסוריה. פילוגים אתניים ושכטיים שהוכלו על ידי האוטוקרטיות באזור הפכו לאמצעים במלחמת הקיום. כשבאזור יש 30 מיליון איש בגיל צבא, יש בו די בשר תותחים כדי להמשיך את המלחמה לעוד דור, גם בלי לערב לוחמים זרים מהקווקז, ממערב סין ומדרום מזרח אסיה. זו הסיבה שישראל אינה יכולה כעת לוותר על השליטה ביהודה ושומרון ולא תוכל לעשות זאת בעתיד הנראה לעין, בין אם תרצה בכך ובין אם לאו. הבעיה אינה נעוצה במתנחלים אלא דווקא בלא-מתנחלים. ההקצנה החליפה מדינות מבוססות וותיקות במגורים לא-מדינתיים. מה שנחשב "פלסטיין" הוא אוסף של שחקנים לא-מדינתיים קיצוניים המבקשים לעצמם מדינה. נוכחות צה"ל ביהודה ושומרון מגבילה את ההיקף שבו ניתן לגרום שחקנים לא-מדינתיים לסכסוכים הסובבים אותם. נטישת צה"ל תאפשר לאיראן, טורקיה, דאעש ואל-קעידה להשלים את שליטתן בישיות החמושות השונות שבשליטת הרשות הפלסטינית על 176,500 הנברים החמושים שלהן (נכון ל-2007). מדינת פלסטיין המיועדת, המוקפת במדינות כושלות, תהפוך למדינה כושלת עוד בטרם היוסדה. מדוע מדינות הלבנט ומסופוטמיה נחלו כישלון חרוץ ופתאומי כל כך? הסכם סייקס-פיקו משנת 1916 הביא לכמעט מאה שנות יציבות יחסית בלבנט ובמסופוטמיה. בריטניה וצרפת הציעו לחלק את מחוזותיה הערביים של

האימפריה העותמנית שעמדה לקרוס לאורך גבולות שקטעו רצף אתני ודתי. סוריה ולבנון, אזור ההשפעה הצרפתי, הפריד את הסונים של מסופוטמיה מאחיהם לדת ודוניהם לשבט הגרים בלבנט באמצעות גבול שרירותי לכאורה. עיראק, שנשלטה כתחילה על ידי מלוכה האשמי שייסדו הבריטים ובהמשך על ידי מפלגת הבעת', איפשרה למיעוט הסוני לשלוט במיעוט שיעי. לאחר מלחמת העולם השנייה, עיראק וסוריה הפכו למראות וירטואליות זו לזו: אותה מפלגת בעת' משלה בשתי המדינות, פרט לעובדה שהבעת' הסורים הונהגו על ידי פלג שיעי סורי, העלאוויים, ואילו הבעת'ים בעיראק היו סונים.

"... ישראל אינה יכולה כעת לוותר על השליטה ביהודה ושומרון ולא תוכל לעשות זאת בעתיד הנראה לעין, בין אם תרצה בכך ובין אם לאו..."

דיוויד פ. גולדמן

הושג הסדר לפיו תוקם מדינה פרה-מודרנית עם מעמד ביניים קטן שהשירות הצבאי בה יציע קידום חברתי לעניים מאזורי הכפר. היא לא יכלה לשרוד את המודרנה באופן בלתי מוגבל. בסוריה, למשל, מלחמת האזרחים באה אחרי משבר למגור החקלאי במדינה שגרם לעקירתם של מאות אלפי חקלאים

מאדמותיהם. אך משבר המודרנה הצפויה נתקל בשגיאות מדיניות קשות מצד המערב. לו הייתה מערכת סייקס-פיקו נותרת על כנה, היה בכוחה להחזיק מעמד למשך עשרות שנים. במדינות המאופיינות בפילוגים אתניים ודתיים רבים יש לשלטון המיעוט שלושה יתרונות. ראשית, שאר המיעוטים תומכים בשלטון המיעוט כדבר שבשגרה: הנוצרים בסוריה חברו לעלאוויים נגד הרוב הסוני והנוצרים העיראקים הצטרפו לאנשי הבעת' הסונים נגד הרוב השיעי. שנית, הרוב המדוכא, כלומר הסונים בסוריה והשיעים בעיראק, ידעו שממשלת המיעוט תוכל לרדוף אותם רק עד שלב מסוים ותו לא. שלישי, עיראק נשלטה על ידי כוחות קצונה סונים שיצרו מאזן כוחות טבעי באזור שבלם את השאיפות של טורקיה, וחשוב לא פחות, את שאיפותיה של איראן. פרט למלחמות איראן-עיראק ב-1988, הסכסוכים באזור לאחר 1918 היו מוגבלים בהיקפם ובאורכם, וחשוב מכך, הם הובילו לשינויי משטר רק לעתים נדירות, אף שהגיעו בדרך כלל שינוי בראשות המשטר. גם הפלישה האמריקנית לעיראק ב-1991 השאירה את סדאם חוסיין בתפקידו משום שושינגטון ביקשה לשמור על מאזן הכוחות האזורי. מאזן הכוחות הוותיק באזור הושמד ב-2007 כאשר ארה"ב שימשה מיילדת לשלטון הרוב בעיראק, תוך מימון ממשלה שיעית ידידותית לאיראן והפקרת הסונים בעיראק לרחמיו של הרוב השיעי. הסונים הגיבו במסע טרור נגד הכוחות האמריקניים והשיעים. ארה"ב הגיבה במתקפה ב-2007-2008 שהצער החשוב ביותר במסגרתה היה גיוס סונים רבים ככל האפשר במשכורות הצבא האמריקני באמצעות "ההתעוררות הסונית" ו"בני עיראק". כל עוד הכוחות הגדולים של צבא ארה"ב נותרו על הקרקע, ההתקוממות נותרה בשוליים. לעומת זאת, כאשר אחרון חיילי הקרקע האמריקניים עזב ב-2011, פרץ שוב המרד הסוני תחת ההנהגה הקיצונית ביותר שבנמצא

המשבר הפוליטי הידוע בכינוי "האביב הערבי" הגביר את מלחמת הפלגים במסופוטמיה. מסעות המרד הערביים ב-2011 החלו במשבר מזון חריף במצרים ובמשבר מים בסוריה. סיוע ממדינות המפרץ השאיר את מצרים מחוברת למכונת הנשמה. מחצית מ-22 מיליוני האזרחים בסוריה נעקרו ואולי 400,000 נהרגו. זרם הפליטים מסוריה ערער את יציבות המדינות השכנות וכן את מערב אירופה. כמעט שני מיליון סונים סורים מצאו מקלט בלבנון

ע'רביי ירושלים הם בדיוק כמו ערביי חברון ושכם'. צילום: פלאש 90, ירושלים

להקדים את תרופת הריבונות למכת מהלכי אבו מאזן

לעו"ד אליקים העצני, מדור הנפילים של ההתיישבות ביו"ש, יש תכנית סדורה המעוגנת במשפט הבינלאומי, להחלת הריבונות ביהודה ושומרון. בלי לשגות באשליות ובפנטזיות הוא משרטט אותה קו ועוד קו.

מאז ימיה הראשונים של ההתיישבות ביהודה ושומרון עורך הדין אליקים העצני נמצא שם, בדיונים הסודיים, בנאומים הפומביים, בצעדות הארוכות ובהיאחזות בשטח. העצני שיך לדור הנפילים של ההתיישבות, אך מאותם שעריין לא ניתן לפסס בקולו ובשטף דיבורו את הרוח התוססת שעדיין מפעמת בו. ואכן גם כיום הוא מדלג מהרצאה לדיון, ממפגש לשיבה ובאותו להט נעורים מספר על ימי ראשית ההתיישבות ומתכנן את העתיד הצפון לה. להעצני תכנית מדינית סדורה באשר לעתיד יהודה ושומרון ועיקרה הוא השילוב המתחייב לטעמו בין אוטונומיה לריבונות.

העצני מעגן את תכניתו במשפט הבינלאומי וקובע כי אם תפצי חיים אנו כמדינה יהודית דמוקרטית ובטוחה, נהיה חייבים להעניק לתושבי יו"ש הערבים את האפשרות לחיות באוטונומיה משלהם, אך כדי שישראל תוכל להכריז על שטח כלשהו וכפי שיתברר בהמשך, לא מדובר בהכרח בגבולות הקו הירוק) עליה להחיל את ריבונותה על השטח כולו, שכן ללא ריבונות אוטונומיה שכזו תהפך למדינה עצמאית.

אם אבו מאזן יקבל סטטוס מדינה לא נוכל למנוע שדה תעופה פלשתיני

כשהוא מתכוון כה וכה אל הוידה המדינית בינלאומית ואל מהלכיו האחרונים ואלה המתוכננים של יו"ר הרשות הפלשתינית, אבו מאזן, בוירה זו מניע עו"ד העצני למסקנה לפיה יישום התכנית שלו הוא מהלך הכרחי ואף בהול. סכנת המדינה הפלשתינית שאבו מאזן רוצה לאכוף עלינו דרך העולם מתקרבת ואחריתה מי ישרונו. "אבו מאזן רוצה לקבל מהאוי"ם סטטוס של מדינה של ממש שתאשר במועצת הביטחון ובמליאה, ואז הוא יסלול שדה תעופה בעמק דותן ואנחנו לא נוכל להפריע לו. הוא ייחשב למדינה

אליקים העצני. צילום: שלומי שלמוני

להיכר בחלק מהתרחישים שתואר העצני בפנת דבריו כדי לשער למה בדיוק הוא מתכוון.

כאמור, תכנית העצני לעתיד איז"ש מורכבת משני שלבים - ריבונות בתחילה ובהמשך הקמת אוטונומיה. ברוח זו הוא עובר אל השלב הבא: "אחרי שסיפחת את השטח אתה מודיע שאתה רוצה להשליט על שטחים מסוימים אוטונומיה. אתה חופשי לגמרי לקבוע את גבולות האוטונומיה כי כעת כל ארץ ישראל המערבית היא שטח ריבוני אחד, והאוטונומיה שאתה מקים יכולה לכלול גם את אום אל פאחם. כלומר שבתרחיש שכזה יכולה להיות גם עדנה לכמה מרעיונות ליברמן... אולי נעשה משאל לערביי ישראל מי רוצה להיות חלק מהאוטונומיה...".

היתרון הגדול של המציאות החדשה, מציאות האוטונומיה, הוא בראש ובראשונה העובדה שהנתונים תחת מרותה של האוטונומיה, וכאמור אלה יכולים להיות גם ערביי המשולש, אינם מצביעים לכנסת אלא לפרלמנט השלטון האוטונומי.

תכל'ס, איך נראה העוף המוזר הזה של האוטונומיה?

כשהוא מתבקש לשרטט קווים מעשיים לדמותה של האוטונומיה תחת הריבונות הישראלית העצני קובע כי מרבית העבודה כבר נעשתה, כלשונו. המציאות הקיימת כבר כיום בשטח נותנת מענה למרבית הסוגיות, גם אם נדרש עמל לשינויים כאלה ואחרים.

"התרבות והחינוך כבר היום בידיים", מוזכר העצני המדגיש כי בהיותה הריבונות בשטח לא תאפשר ישראל הכללת מטרים מסיתים גועניים ונאציים במערכת החינוך והתקשורת הפלשתינית. "יהיה לנו פיקוח על ספרי הלימוד. להכתיב להם אין לי כוונה, אבל לא אאפשר נאציות".

בהקשר זה מוזכר העצני את התקדים מהמאה הקודמת, כאשר בנות הברית כבשו את גרמניה וביקשו לבנותה מחדש. על מנת לאפשר את

"... אבו מאזן יכול להזמין לכאן כוחות זרים כמו משמרות המהפכה האיראניים או יחידות טעודיות, כל הפרעה ישראלית תיחשב לתקריט בינלאומית ועילה להיתרון הגדול של המציאות החדשה, מציאות האוטונומיה, הוא בראש ובראשונה העובדה שהנתונים תחת מרותה של האוטונומיה, וכאמור אלה יכולים להיות גם ערביי המשולש, אינם מצביעים לכנסת אלא לפרלמנט השלטון האוטונומי."

"אחרי שסיפחת את השטח אתה חופשי לגמרי לקבוע את גבולות האוטונומיה כי כעת כל ארץ ישראל המערבית היא שטח ריבוני אחד, ומקום יכולה לכלול גם את אום אל פאחם..."

השבת השלטון לידיים גרמניות הפעולה הראשונה שעשו בנות הברית היה השלכת ספרי הלימוד וכתיבת ספרים חדשים כמו גם עיתונים חדשים, "כך גולד שם דור חדש. והו העיקרון ומוטיף כי בהיות צה"ל נוכח בכל מקום תוכל ישראל הריבונית למנוע הסתה וגזענות בכלי התקשורת של האוטונומיה הערבית. "לא תתאפשר הסתה נגד יהודים, גזענות, נאציזם, רדיקאליזם רצחני-מוטלמי או אמירות נגד החוקה, שהיא אוטונומיה על שטח ריבוני ישראלי".

גם כסוגיית המשטרה בעידן האוטונומיה מוזכר העצני כי התשתית קיימת כבר היום. "יש שם משטרה. נשאר אותה כמו שהיא, ורק הפיקוד ישתנה. כל מי שיש לו רקורד טרוריסטי נגרום לסילוקו. אין לי כוונה להכניס שוטרים שלי לחברון הערבית, אבל בידי תישאר השליטה מלמעלה".

עם זאת מודע העצני למורכבות הביטחונית שבהתמודדות עם 6,000 או 7,000 שוטרים\חיילים חמושים שאומנו היטב על ידי האמריקאים וכעת הם מתפקדים כיחידה צבאית מאומנת ורצינית מאוד. מול אלה, הוא אומר, "אני מציע שלא לעשות את השגיאה שעשו האמריקאים בעיראק כשפיוורו לכל רוח את הצבא העיראקי. הנוצאה של המהלך ההוא הייתה בסופו של דבר דאע"ש. אנחנו צריכים לנסות להחליף להם את הפיקוד והו, ולהשגיח שכל מי שמגלה סימני מרידה יסולק מהשורות". ומה תהיה התגובה הישראלית להתנגדות מאורגנת וצבאית של הכוחות הללו? "נצטרך לחסל אותם, כי ממילא הם מהווים סכנה. מול אנשים כאלה בוודאי שאין מה לחכות לכך שתהיה מלחמה".

"הם צריכים תנאים טובים, שיהיו שבעים, ויהיה להם מה להפסיד", מוזכר העצני את העיקרון המנחה ככותרת את עיקרון האוטונומיה. הוא שב ומדגיש כי גם תשתיות של מים, חשמל ועוד ניתנות כבר כיום על ידי הגורמים הישראליים הרלוונטיים, כך שהמבנה

האוטונומי אינו מחולל מהפך דראסטי אלא שידרוג המציאות הקיימת בשטח. העצני מדגיש בדבריו כי הקמת האוטונומיה אין משמעותה יכולת של הריבון הישראלי להפקיע קרקעות השייכות לערבי פרטי, כשם שהריבונות הישראלית בגליל אינה מאפשרת בגליל יש שטח מוניציפאלי משלו ולא ניתן לקחת ולהפקיע ממנו שטחים. כך יהיה גם ביהודה ושומרון. האוטונומיה והסיפוח לא נותנים לנו רשות לגזול מהם, אלא להיפך. כולם כפופים לחוק".

תושבי האוטונומיה יביעו בידוך. צילום: שאטרסטוק

את מתווה בניית האוטונומיה מדמה העצני ללגו הנבנה קומה על גב קומה ומצייין כי אין חובה להמתין עד להשלמת המבנה כולו, אלא ניתן לבנות את הדברים באופן חלקי, במקומות ובענפים בהם הדבר מתאפשר, וככל שמתרחבת האפשרות כך גדלה היכולת לבצר את בניינה של האוטונומיה בשטח. אל תוך הוואקום שיווצר בענפים שבשלבי הביניים לא ייכללו באוטונומיה ייכנס הממשל הצבאי, שכאמור גם כיום הוא עדיין קיים, גם אם בהקפאה.

גם הערבים רוצים שלטון ישראלי
"ערביי ירושלים הם בדיוק כמו ערביי חברון ושכם. והנה באו אליהם ואמרו להם שיש להם ברירה בין להיות תחת שלטון פלשתיני שהפנים שלו כמו רמאללה ובין שלטון "דיכוי" ציוני שהפנים שלו כמו ירושלים, כמו שהוא עם כל הבכי על חינוך ופינוי ובל וכו'. אנחנו יודעים מה ההכרעה שלהם - הם הכריעו שהם רוצים להיות תחת ירושלים היהודית. כך עולה מכל הסקרים

תושבי האוטונומיה יביעו בידוך. צילום: שאטרסטוק

שנערכו אצלם, וכאשר רצו לדלל נוכחות ערבית בירושלים והקימו גדרות ראינו בריחה המונית של ערבים אל תוך ירושלים להסתופף בצל השלטון הישראלי, כי יש שם ביטוח לאומי, ביטחון, קופת חולים, הרסה, משטר לא מושחת, אין התעמרות, אכזריות ושרירות לב. זו העובדה".

ריבונות זו האידיאלוגיה של הליכוד, ועידת הליכוד. צילום: פלאש 90

בהתמודדות עם הנושא הזה אתה לא מוצא את עצמך מעט כבול ומנוע מלפעול דווקא משום שאתה איש מפלגת השלטון, אדם שלא יכול להתעמת חזיתית עם ראש הממשלה ושר הביטחון, האחראי על הפעולות בשטח?

“זה הרדי, כי מצד אחד אני מוגבל מרגיש את הקושי ומבין את האילוצים של ראש הממשלה ושר הביטחון, אבל מצד שני מהלכים שאני מוביל זוכים למשנה תוקף מכוח העובדה שאני נמצא במפלגת השלטון והדברים לא מצטייירים כמהלכים רשמיים”.

“לעולם לא אתן לערביי יו"ש אזרחות ישראלית. לא אתן להם להצביע לכנסת ישראל. הפתרון הנכון והרצוי הוא אוטונומיה...”

“אם יטענו נגדי למה אני לא נותן להם להצביע לכנסת ישראל, אומר שהם לא אזרחי ישראל ואם הם רוצים להצביע לפרלמנט כלשהו אז זה יוכל לקרות רק בירדן”

“נכון, וגם אנחנו לא יכולים להחיל ריבונות מחר. אנחנו מבינים את המציאות הבינלאומית וזה מהלך שצריך להתקדם אליו באחריות ובתוך זמן ותוך כדי התמודדות עם לחצים בינלאומיים, אבל לשם אנחנו צריכים לשאוף”.

“האם אתה מצליח להבין את מקור הכוח של עיתון כמו 'הארץ' שמצליח לתייג כל מי שלא חושב על שתי מדינות לסהרורי?”

“אני סבור שלאט לאט מבינים שדווקא מי שחושב על שתי מדינות הוא הסהרורי. רואים את זה בהמשלה המנוח מנחם בגין. “לעולם לא אתן לערביי יו"ש אזרחות ישראלית. לא אתן להם להצביע לכנסת ישראל. הפתרון הנכון והרצוי הוא אוטונומיה, והמודל למעשה כבר די קיים בשטח. מימוש זכויות לאומיות לא יקרו ביהודה ושומרון. המדינה היחידה שזכויות כאלה יכולות להתממש בה היא ירדן ששם יש זהות פלשתינאית עמוקה”.

כדי שלא ישתמעו מדבריו הבנות בעלות השלכות מרחיקות טווח מרגיש חבר הכנסת קיש שאין בכונתו לא לקדם מהלך ירדני שכוה ולא לדחוף לו, “אני רק אומר שאם יטענו נגדי למה אני לא נותן להם להצביע לכנסת ישראל, אומר שהם לא אזרחי ישראל ולא מחוברים לישראל, יוכל לקרות רק בירדן”.

“אנחנו מאוד מאוד פעילים בנושא הזה. אנחנו מתמודדים עם בעיות רבות ובעיית הריבונות היא אחד הנושאים המהותיים שבאנחנו דוחפים אותם קדימה. אנחנו מתמודדים גם עם נושא הקפאת הבנייה וצמצום הבנייה ביהודה ושומרון. אנחנו כעת במאבק לחידוש הבנייה במעלה אדומים, אנחנו ממש עכשיו בהליך תכנון צעדינו בנושא הריבונות, זה נמצא בפקוס מרכזי של השדולה ואנחנו בוחנים איך נתקוף את הנושא בקדנציה הנוכחית. אני מודה שבשנה הראשונה של הקדנציה הייתה לנו תקופה של התארגנות ואיחוד השורות, לזהות מי איתנו בקואליציה ועם מי אפשר לעבוד, אבל במושב הבא תשמע בשורות טובות בנושא הזה”.

“אנחנו רוצים לקדם חקיקה אבל בצורה שתצליח. אין לנו מגמה לזרוק פצצות למים ולראות מה זה עושה. אנחנו מובילים מהלך מובנה מדורג לחיזוק הריבונות. אפשר לסכם זאת ולומר שהשדולה בוחנת לעומק את נושא הריבונות ואיך להוביל מהלכים במושב הבא”.

“הזכרת את נושא הקפאת הבנייה

שהמציאות יכולה להשתנות. אנחנו חייבים להתאמץ ולהוביל את התובנה הזו שבסופו של דבר תחלחל ותיכנס בשכנוע ארוך”.

“ואם הם בכל זאת ירצו להצביע לפרלמנט

קיש מתבקש להעיד מבט קדימה ולתאר את המציאות ביהודה ושומרון של עוד עשור או למעלה מכך ונתלה בחזונו של מנהיג הליכוד, ראש הממשלה המנוח מנחם בגין. “לעולם לא אתן לערביי יו"ש אזרחות ישראלית. לא אתן להם להצביע לכנסת ישראל. הפתרון הנכון והרצוי הוא אוטונומיה, והמודל למעשה כבר די קיים בשטח. מימוש זכויות לאומיות לא יקרו ביהודה ושומרון. המדינה היחידה שזכויות כאלה יכולות להתממש בה היא ירדן ששם יש זהות פלשתינאית עמוקה”.

“האם אידיאלוגיה ברוח הריבונות יכולה לבוא ממפלגה כמו הליכוד שמבקשת להיות מפלגת שלטון שמדברת לקהל רחב ככל האפשר? “בוודאי. זו האידיאלוגיה של הליכוד. זו הייתה האידיאלוגיה של בגין. על התפיסה הזו גדלנו. זו מדיניות הליכוד”.

“בגין אמנם דיבר על אוטונומיה וזו הייתה האידיאלוגיה שלו, אבל הוא לא החיל ריבונות

לחבר הכנסת יואב קיש, יו"ר שותף (יחד עם חבר הכנסת בצלאל סמוטריץ') של השדולה למען ארץ ישראל, ברור מה צריך להיות היעד לגבי יהודה ושומרון. “על השטח הזה מדינת ישראל צריכה להחיל ריבונות. מדובר בשטח שצריך להישאר שטח ישראלי”, הוא מנסח בפשטות.

קיש מודע היטב למורכבות המדינית הכרוכה במהלך הריבונות ומשום כך הוא קובע כי מהלך שכזה לא יקרה ב'בונג וגמרנו', אלא נצרכת כאן עבודה סברתית מדינית ארוכה שתדאג לחלחל את התפיסה הזו לזירה הבינלאומית.

להערכתו של חבר הכנסת קיש מדינאים בארץ ובעולם, גם כאלה שעד כה לא האמינו בחזון הריבונות, מתחילים להפנים “שלא יכול להיות מצב אחר”, כלשונו. “לא יכול להיות שישראל תהמר על העתיד שלה. מול מדינות שמתפרקות לא יתכן שיקימו כאן יצור כלאיים שלא יעשה כלום חוץ מלקרב את המלחמה הבאה. לכן גם בגלל האמונה שזו ארצנו וגם מתוך הרצון למצוא פתרון פרקטי ברור שיהודה ושומרון צריכים להיות חלק ממדינת ישראל”.

קיש רואה בהתבטאויותיו של יו"ר מפלגת העבודה, חבר הכנסת הרצוג, ולפיה לא זו העת לחתור להקמת מדינה פלשתינית, עדות לראשיתה של הפנמה ושינויי גישה. “האמירה הזו שלהם שלא עכשיו” גם היא שינוי כלשהו, ואולי בעתיד הם יגיעו למסקנה שזה לא צריך להיות אף פעם”.

באשר לזירה הבינלאומית קיש מודע למורכבות המצריכה עמל הסברתי ארוך טווח שלא יקרה ביום אחד, אבל הוא בהחלט קורה. “גם בירות אירופה, שנשטפות במיליוני פליטים, מבינות

‘מימוש זכויות לאומיות לערביי יו"ש' – אולי רק בירדן’

היו"ר השותף של שדולת ארץ ישראל, חבר הכנסת יואב קיש, רואה בריבונות על השטח כולו הכרח מדיני והיסטורי ובחזונו של מנחם בגין המנוח, האוטונומיה, פתרון לערביי יהודה ושומרון.

ח"כ יואב קיש

מי רוצה דו קיום? השמאל או הימין?

“כל האינתיפאדה הנוכחית לא המריאה וההמונים לא נענו לקריאות לצאת בהמוניהם למאבק משום שהם מבינים את המחיר. סע בכביש 60 וראה את המכוניות המפארות שלהם לעומת אלה שלנו ותחליט מי דרג א' ומי דרג ב'. ראה את פאר המכוניות ותחליט מי נראה כמו מדכא ומי כמו מדוכא. המכוניות שלהם הן קלאסה אחת מעל אלה של היהודים... הם יודעים שגם להם יש מה להפסיד. אם הם יתחילו לירות עלינו בכביש 60 ובתגובה נסגור להם את הכביש הזה לאן הם ייסעו עם מכוניות הפאר הללו? קח את חברון כרוגמא נוספת - חברון היא בית חרושם ענק שעובד בשביל ישראל. אם נתנת את חברון מהשוק הישראלי הם ימותו מרעב”.

“אני צריך לשאוף שמבחינה כלכלית יהיה להם טוב, כי גם לא להיות שבעים וגם לקחת מהם את הגאווה של מדינה ולהיות נשלטים על ידי כופר יהודי? זה בלתי אפשרי. אם אתה לא נותן לו חיים מכובדים טובים אז זה יתפוצץ. נצטרך לשלם על כך. על השליטה והריבונות שלנו על ארץ ישראל נשלם במתן תנאי חיים טובים”, אומר העצני ומעיר כי אלה בריוק הדברים שאמור היה השמאל הישראלי להטיף להם, כלומר דו קיום.

“אבל דו קיום לא משמעותו שהוא יכול לאיים עליי משכם, אלא שישראל היא הריבון ששכם שבניהול פלשתיני, והשכמי מנהל אותה וגם יכול ללכת לשפת הים בתל אביב, גם אם זה לא ימצא חן בעיני כמה מהלידיזי השמאלניות שם”.

רגע לפני שאנחנו חותמים את השיחה מפתיע העצני עם משפט חשוב ומעורר מחשבה. הוא מבחיר כי כל מה שאמר עד כה גם על רצועת עזה. בעוד חבריו בהנהגת מגיש הנהגים בשקט מתנוצצות העקירה והגירוש מניש קטין כשהם מדברים על המאזן הדמוגרפי, העצני לא מוכן להיבהל מהשד הדמוגרפי גם אם הוא כולל בתוכו את הרצועה ותושביה, מפני שאין מצב שצביעו לכנסת. “באלגנטיות כזו עושים כאן את החשבון בלי ערביי הרצועה. השבתי שהתנגדנו להתנתקות...”.

ובמציאות שכזו, איך מתמודדים עם האיום הביטחוני שעשוי להתגבר עם חופש התנועה הזה? “נצטרך להפסיק לפסוח על שני הסעיפים. מי שימרוך נצטרך לגרש אותו או לנהוג בדרכי ענישה דומות. נצטרך ללכת עד הסוף בנושא הזה. אם הוא לא רוצה לחיות תחת “הגיהנום” הציוני שילך לגן עדן הערבי...”.

וגם כאן חוזר העצני אל המודל הירושלמי שמכריח כי כאשר ניצבות הברירות בפני האוכלוסייה הערבית באופן חד וברור גם ההעדפה שלהם תהיה חדה וברורה: “בשכונות הערביות של ירושלים, כמו עיסאיה וגא'בל מוכרב, שמו מחסומי בלוקים והשמאל זעק כי זה מקשה עליהם ללכת לעבודה ולאויברסיטה. זו הייתה מעין התחלה של הפרדה. בכך התחילו ברמיהו שאם ימשיכו כך נחבר אותם לרמאללה או נפקיר אותם, כמו שקרה במחנה הפליטים שועפאט. ראו תושבי אותן שכונות את הדברים והבינו לאן הדברים מובילים. באו מוכתי ונכבדי ג'אבל מוכאבר לשלטונות ולעיריית ירושלים וביקשו להסיר את הבלוקים והם יהיו אחראים לכך שלא יהיה טורר ולא תהייה דקירות, וכך בבת אחת ירושלים, שהייתה מוקד הדברים הללו וטענו שכל הטרור שם הוא ספונטאני, נרגעה. כשהם ראו שזה יכול להפריד אותם מישראל הם הפסיקו את כל זה. ירושלים היא המעבדה, הפיילוט העצום של שלוש מאות אלף ערבים מערביי 67, ועשינו איתם ניסוי שהצליח מעבר לכל מידה”.

“... על השליטה והריבונות שלנו על ארץ ישראל נשלם במתן תנאי חיים טובים...”

על ההתנחלויות ברחבי הגלובוס, שבאמת אינן חוקיות, העולם שותק

פרופ' אבי בנ

איך נולד המונח 'התנחלויות האסורות על פי דין'? והאם יש במונח הזה ממש? ומדוע התנחלויות אחרות בעולם זוכות להעלמת עין? ובקיצור – איפה טעינו? פרופ' אבי בל עונה

סוגיית מעמדם של שתי יהודה ושומרון במשפט הבינלאומי היא אחת הסוגיות המרכזיות הסורדות את מנוחתם של פוליטיקאים ואנשי ציבור כאשר הם באים לדבר על חזון אפשרי של החלת ריבונות. לכאורה מהלך מדיני ריבוני שכווה ייתקל בחומה בצורה של משפט בינלאומי שתגדיר אותו כבלתי חוקי. לכאורה ימצאו את עצמם מדינאי ישראל ואף ישראל כולה תחת מתקפה ובידוד הראוי למי שפועל נגד החוק הבינלאומי. אך מסתבר שהכול רק לכאורה. פרופ' אבי בל, איש הפקולטה למשפטים באוניברסיטת בר אילן ועמית בכיר בפורום 'קהלת', קובע כי כל אותו מינוח מבהיל שפוליטיקאים ומדינאים ישראלים חוששים ממנו 'התנחלויות האסורות על פי דין' כלל לא קיים במשפט הבינלאומי ובסך הכול מדובר בהמצאה שנועדה להבהיל ולהרתיע את עצמנו. את דבריו מחדד ומבהיר פרופ' בל המציין כי הבסיס שעליו מנסים מתנגדי ההתיישבות והאחווה ביו"ש לבנות את תפיסתם המשפטית הוא האיסור על העברה כפויה של אוכלוסייה לשטח כבוש, אך איסור זה כאמור, אין נוגע כלל ועיקר להתנחלויות. בדבריו הוא מונה את תמציתה של רשימה ארוכה של העברות כפויים אמיתיות של אוכלוסיות ברחבי העולם לשטחים שנכבשו, וראה זה פלא, אותן מדינות שמעשיהן דווקא כן עומדות בגדר האסור על פי החוק הבינלאומי, כלל אינם עומדות לביקורת בינלאומית. כך קורה ברוסיה המבצעת העברות כפויים של אוכלוסייה בגיאורגיה, מולדובה ואוקראינה, כך עושה סין בשטחים שכבשה מהודו, כך קורה בחבל קשמיר הנשלט בידי הודו, פקיסטן וסין כאשר כל אחת מהן מבצעת

בכל המקומות הללו מדינות עושות דברים כפייתיים לאוכלוסייה כדי להעביר אותה לשטח הכבוש ולמרות זאת אנחנו לא שומעים שם את המונח 'התנחלויות בלתי חוקיות'. את המונח הזה שומרים רק לישראל

את העברות האוכלוסייה הללו באופן כפוי על מנת לקבוע עובדות בשטח ולהוכיח בעלות אל מול יריבותיה. פרופ' בל מסביר כי כאשר סין מבצעת את העברות האוכלוסייה הדבר אכן נעשה בכפייה שעיקרה הוא התניית קבלת עבודה במעבר לאותם אזורים - 'עברת לשטח הכבוש? תקבל עבודה. לא עברת? תרעב לפת לחם' 'כל המדינות הללו ואחרות אכן מבצעות את העברת האוכלוסייה באופן אקטיבי וכפוי, באופן שאכן מנוגד לאמנת ג'נבה על פי הפרשנות הרווחת, בניגוד לאופן שבו מקימים ישראלים את ההתיישבות ביהודה ושומרון', אומר פרופ' בל וממשיך את הסיוור המהיר מעל הגלובוס ומזכיר את הכיבוש התורכי בצפון קפריסין, את הכיבוש המרוקאי בסהרה המערבית, את השטחים שבין ארמניה לאזרבייג'אן ונשליטים

על ידי שני הצדדים, את השטח שבין אתיופיה ואריתריאה. בכל המקומות הללו "מדינות עושות דברים כפייתיים לאוכלוסייה כדי להעביר אותה לשטח הכבוש ולמרות זאת אנחנו לא שומעים שם את המונח 'התנחלויות בלתי חוקיות'. את המונח הזה שומרים רק לישראל. כאן, אצלנו, משום מה זה כל כך מובן מאליו ואפילו לא דנים בוה לעומק".

אי אפשר לדרוש מהעולם להיות ציוני יותר מאיתנו

איך הגענו למצב הזה שבו המונח הבעייתי של התנחלויות בלתי חוקיות קיים דווקא אצלנו, בישראל, ולא בכל מקום אחר בעולם. למרות המעשים האסורים שבאמת מתרחשים שם? גם כאן, כמו בהרבה מקרים אחרים, לא בטוח שניתן להאשים גורמים מבוחרין. שוב מתברר שלא מעט מהפלונטרים שישראל מוצאת את עצמה בהם נגרמו על ידיה שלה. "יש דברים שישראל עשתה לעצמה. כשישראל מתייחסת ליהודה ושומרון היא אומרת על עצמה שהיא כובשת בלשון העם, או שהיא מגדירה את האחווה שלה כ'תפיסה לוחמתית' בעגה המשפטית. שום מדינה זרה לא כפתה על ישראל לנהל באזור הזה שלטון צבאי על פי דיני התפיסה הלוחמתית. ישראל קיבלה בשנת 67' מרצונה החופשי את ההחלטה לנהל את השטח על פי דיני התפיסה הלוחמתית. זו הייתה החלטה של הצבא והממשלה מאשרת את זה ועד היום. יש שם מנהל צבאי והדינים שחלים שם הם דיני התפיסה הלוחמתית וכל אותו איסור לכאורה על העברת אוכלוסין מקורו בתפיסה לוחמתית. למעשה, כאשר אמרנו מיוזמתנו שאנחנו פועלים ביו"ש על פי דיני תפיסה לוחמתית חייבנו את עצמנו לקיים את איסור ההעברה, למרות שפועלותינו לא נכנסות כלל להגדרת העברת האוכלוסייה בכפייה. לא היינו חייבים להילחם על הגדרת המונח העברה כאשר ברור שלא מדובר בשטח תחת תפיסה לוחמתית". כאשר לתיקון המצב הנוכחי סבור פרופ' בל כי חלון האפשרויות הישראליות לא נסגר, וגם אם למישהו נדמה שהעולם יתקוף ויבקר אותנו אם נציג בפניו את הנתונים והעובדות במשפט הבינלאומי אין מה להתרגש מכך. "העולם קם ויקום עלינו בכל מקרה. את העובדה הזו הציבור הישראלי חייב להפנים בעיקר אחרי הנסיגה מרצועת עזה. בעיני העולם המצב שם עדיין מוגדר ככיבוש ישראלי, או ליתר דיוק כדרך אחרת של כיבוש ישראלי, או אם כיבוש צבאי הוא לא בסדר, נסיגה גם היא לא בסדר ואחווה ישראלית ריבונית כמו במזרח ירושלים גם היא לא בסדר בעיני העולם, אז מה כן בסדר?", הוא תולה שאלה.

בפני ישראל מגוון אפשרויות לפעולה, אבל שתפעל...

למעט של פרופ' בל האפשרויות שבהן יכולה ישראל לנקוט הן רחבות, ובלשונו "מבחינה משפטית כל הדרכים פתוחות. זו שאלה שרק ישראל עצמה צריכה להחליט בה מה היא רוצה לעשות. צריך לזכור שהעובדה שיש לנו שלטון צבאי שם לא נובעת מהחלטה משפטית אלא אך ורק מהחלטה מדינית שלא להתייחס ליהודה ושומרון כאל חלק ממדינת ישראל. לעומת מזרח ירושלים ורמת הגולן, האזורים שאותם אנחנו כן מחשיבים כחלק ממדינת ישראל".

הניר ביתר. צילום: פלאש 90

בל אינו נבהל גם מתרחשי הריבונות והאזרחות המלאה לערביי יהודה ושומרון. הוא מזכיר את תקדים מזרח ירושלים שבו ניתנה האפשרות לתושבים לקבל אזרחות ישראלית מעבר למעמדם כתושבי קבע, אך אלה בחרו שלא לקבל את האזרחות הו מטעמיהם שלהם. להערכתו של פרופ' בל גם במציאות בה יחליט חלק ניכר מתושבי יו"ש הערבים לקבל אזרחות ישראלית הדבר לא ישפיע באופן דרמטי במיוחד על אופייה של ישראל שעדיין תהיה מדינה דמוקרטית עם רוב יהודי מוצק, ובבחירה בין האיום הדמוקרטי הזה למורכבות הקיימת כיום ובוודאי אל מול איום וסכנת המדינה הפלשתינית הוא מעדיף את האופציה הראשונה ואפילו דואג לעטר את המילה 'איום' במירכאות לועגות. "אני לא רואה בזה איום גדול. יהיה כאן רוב יהודי גדול בין אם הם יקבלו אזרחות ובין אם לא. לטעמי האופציה של דמוקרטיה היא אופציה החזקה ביותר. אמנם יש אפשרות ששלושים עד ארבעים אחוזים מהכנסת יהיו נציגים ערבים, אבל ממש לא בטוח שהאפשרות הזו, שגם היא לא מסוכנת כל כך, תתמשש. היום הם כעשרים אחוזים מהאזרחים ובכנסת הנציגים הערביים ברשימה המשותפת הם פחות מעשרה אחוזים. גם אם נכפיל את הכוח הזה, ואני לא חושב שנגיע למצב של הכפלה, נגיע לעשרים אחוז של נציגים זה ישנה משהו דרסטי?".

לדבריו המציאות הנוכחית, מציאות שבה ישראל משלמת מחיר פוליטי על היעדר ריבונות, מציאות שבה גם אזרחים ישראלים אינם מכירים בזכותה של ישראל לריבונות ואחווה ביהודה ושומרון, היא מציאות קשה ומסוכנת הרבה יותר לטווח הארוך. "אם אנחנו מפחדים לעמוד על הזכויות בבית, קשה הרבה יותר לשכנע אפילו ירדנים בעולם לעמוד על הזכויות שלנו, כי אם יש לנו זכויות על הארץ הו למה אנחנו לא מפעילים אותן?".

"שום מדינה זרה לא כפתה על ישראל לנהל באזור הזה שלטון צבאי על פי דיני התפיסה הלוחמתית. ישראל קיבלה בשנת 67' מרצונה החופשי את ההחלטה לנהל את השטח על פי דיני התפיסה הלוחמתית"

"מבחינה משפטית כל הדרכים פתוחות. זו שאלה שרק ישראל עצמה צריכה להחליט בה מה היא רוצה לעשות"

"אני לא רואה בזה איום גדול. יהיה כאן רוב יהודי גדול בין אם הם יקבלו אזרחות ובין אם לא"

"... אם אנחנו מפחדים לעמוד על הזכויות בבית, קשה הרבה יותר לשכנע אפילו ירדנים בעולם לעמוד על הזכויות שלנו, כי אם יש לנו זכויות על הארץ הזו למה אנחנו לא מפעילים אותן? ..."

הפוליטיקלי-קורקט הזה הורג אותנו

מול איומים על חייה וניסיונות אינסופיים להשתיק את קולה הצלול נגד נהיית האיטלאם אחר הטרור והג'יהאד ניצבת רחיל ראזה, מוסלמית ילידת פקיסטאן ואומרת למערב ולערב את האמת בפרצוף, זו שבשם התקינות הפוליטית והנימוס כולם מדחיקים.

רחיל ראזה היא מוסלמית ילידת פקיסטאן המנהלת בשנים האחרונות מאבק הסברתי נרחב נגד הקצנת האיטלאם ובחירתו בדרך הטרור כדרך לגיטימית לשינוי פני העולם. ראזה מופיעה בקמפוסים ובפרלמנטים ברחבי העולם, בין השאר גם בישראל, מציגה נתונים מטרידים על הקצנת העולם המוסלמי, מתריעה מהכניעה לפוליטיקלי קורקט שבשמו חוששים רבים ממדינאי העולם לומר את מה שהם באמת חושבים ויודעים על האיטלאם.

מאבקה של ראזה גולש אל מחוץ לאולמות הממוזגים. רבים בעולם המוסלמי מנסים להשתיק אותה, ועבורם כל דרך לגיטימית למטרה זו. מערכת 'ריבונות' פגשה את ראזה לשיחה אינטרנטית על טרור, הקצנה ומערב שמדחיק את החרב המתנופפת מעל ראשו.

רחיל ראזה

רחיל ראזה בעוז ואופן נעם בעלה וארדי גלדמן, פעיל הסברה. צילום: נשים בירוק

רחיל ראזה בעוז ואופן נעם בעלה וארדי גלדמן, פעיל הסברה. צילום: נשים בירוק

היום אנו מוקפים בוורוס של אידאולוגיה איטלאמיסטית רדיקלית, ועליית התקוממות ג'יהאדית. זה האתגר של ימינו. כמו כל וירוס אחר, אם אנחנו לא מזהים אותו, אם לו מרפא, הוא יכלה את כולנו.

רחיל ראזה בעוז ואופן נעם בעלה וארדי גלדמן, פעיל הסברה. צילום: נשים בירוק

פומבית להתנערות מארגונים מוסלמיים ומדינות מוסלמיות המפלים נשים ובהן ערב הסעודית, עומאן, קטאר ואיחוד האמירויות. בדבריה לקלינטון ציינה כי היא מוטרדת באשר למקורם של כמה עשרות מיליוני דולרים שהוזרמו לקמפיין המרוץ לנשיאות וככל הנראה הגיעו ממדינות מוסלמיות מדכאות נשים. בתגובה לדברים הבטיחו מנהלי הקמפיין של קלינטון כי תרומות ימשיכו להגיע ממדינות וארגונים מוסלמיים, אם כי לא מכאלה המדכאים נשים.

האם למעשה המערב הופך לקורבן של הפוליטיקלי-קורקט שהוא עצמו המציא? אם כן, למה הוא ממציא את הפוליטיקלי-קורקט הזה? המערב הוא קורבן של תקינות פוליטית

האם למעשה המערב הופך לקורבן של הפוליטיקלי-קורקט שהוא עצמו המציא? אם כן, למה הוא ממציא את הפוליטיקלי-קורקט הזה? המערב הוא קורבן של תקינות פוליטית בשאה. אולי התשובה הכנה ביותר לשאלה הזאת ניתנה לי כאשר נסעתי לטורקיה שם הרציתי בפרלמנט השוודי. שאלתי חבר פרלמנט שוודי מדוע יש להם בעיות כה גדולות (יש מקרים רבים של רצח על כבוד המשפחה ואונס בשוודיה, לצד קושי בדיווח של המקרים וענישת המבצעים). אותו חבר הפרלמנט השיב לי ואמר ש"אנחנו לא אוהבים את עצמנו - אנחנו חושבים שיש לנו יותר מדי, ולכן אנחנו

חייבים להתאמץ כדי לפייס אנשים אחרים". זה מה שהמערב עושה.

אולי באמת כל אותה הקצנה מוסלמית לזרועות הטרור אינה אלא התנהגות של קבוצה קיצונית ולא מייצגת? אולי באמת כל ניסיון לשייך את כל המוסלמים תחת קטגוריה טרוריסטית אחת זו גזענות ומעשה בלתי הגון?

כמוכן שתיג של כל מוסלמי בקטגוריה של טרוריסט שגוי לגמרי. הרדיקלים גוזרים את האידאולוגיה שלהם מאחד משלושת מקורות: האחים המוסלמים, דוקטרינה הוהבי'סלפי מערב הסעודית והחומייניזם. מספר המוסלמים המחזיקים בדעות שאינן תואמות את הערכים של המאה ה-21, ערכים של שלום וסובלנות, הם רבים מאוד.

אולי הדור הצעיר יותר, הפתוח יותר לאינטרנט ולמערב, יכול או רוצה לכוונן איטלאם אחר, מוגן יותר? "אנו מקווים לכך, אבל חלק גדול מהדור הצעיר מושפע מאוד מהאידאולוגיות שהוכרנו כאן".

המערב הוא קורבן של תקינות פוליטית בשיאה

האם קיים משח, מדיני, פוליטי, דתי או כלכלי, שיכול למתן את הרדיקאליזם המוסלמי או שמדובר במשהו שמוטבע שם עמוק ויצוץ בכל הדמונות שתינתן לו? "התקוות שלנו הן ב"תנועה המוסלמית לרפורמה", היא שנצליח להביא את האיטלאם ואת המוסלמים למאה ה-21 ולחדש את האופן שבו מוסלמים מבינים, מפרשים ומיישמים את האיטלאם בחייהם".

אספרי לנו על מה שעובר עלייך בעקבות הדברים הברורים שאת אומרת? איומים? ניסיונות השתקה? אולי הערכה על האומץ שאת מגלה? מייחסים לך אינטרסים כלשהם?

"... אם לא נזהה את הבעיה לא תהיה כל אפשרות של פיתרון. להמשיך עם הדרך של הטמנת הראש שלנו בחול לא תהיה אסטרטגיה טובה כעת..."

"כאשר אני מרצה בישראל, ומגלה תמיכה לזכותה של ישראל להתקיים, קוראים לי סוכנת ציונית. כאשר אני מדברת על האיטלאם, אני נדחית בגלל המגדר שלי. כאשר אני מגבה את דברי על ידי הקוראן, מתנגדיי קוראים לי או איסמאילית או אחמדית (כתות שוליים של האיטלאם). הם לא יכולים להתוכח איתי על בסיס צדקת הדברים שלי, בגלל שאני מדברת ופועלת מתוך הדת האיסלמית כמוסלמית שומרת מסורת. לכן הם ממציאים דרכים שונות לאיים עלי ולתקוף אותי עם מטרים של שינאה ואיומים על חיי".

האם יש עוד אישים בעולם המוסלמי שמסוגלים להתבטא כמון? " זוהדי ג'סר, אסרה נומני, ד"ר טאופיק חמידי, קנטה אחמד, סלים מנסור, מאג'יד נאוואו, ארשאד מנג'י ועוד רבים אחרים".

מה ברמה האישית או האחרת הביא אותך למאבק ההסברתי שאלייך יצאת נגד הרדיקליזם האיסלאמי? בעצם למה לך כל המאבק הזה? "נולדתי בפקיסטן. כעת זה נדמה בלתי אפשרי, אבל בצעירותי המדינה הייתה פלורליסטית. הייתי אז בקשר עם אנשים מכל הדתות ולמדתי במגזר קתולי. האיטלאם שאיתו אני גדלתי היה איטלאם שונה מאוד - היה רחום וסובלני. בשנת 1977 הפלורליזם הזה הוסר. פקיסטן השתנתה עם עליית ההקצנה עקב האידאולוגיה הסלפית/והבית שהובאה מערב הסעודית, על גבי מיליארדים של פטר-דולרים. המלחמה הקרקעית בין איראן לערב הסעודית נערכת כיום על אדמת פקיסטן, וזה הפך אמת לשקר. הדת שלי נגנבה והוחלפה באידאולוגיה מרושעת ואלימה, אידיאולוגיה שאותה אנחנו רואים ברחבי העולם המוסלמי כיום".

"זה היה מסע ארוך וקשה ללמוד ולהכיר מה קרה לדת שלי ולמוסלמים העמיתים שלי, אך היה דבר אחד שלמדתי כילדה ושאני דבקה בו כל חיי - שאת האמת ואת הצדק אי אפשר להסתיר.

היום אנו מוקפים בוורוס של אידאולוגיה איטלאמיסטית רדיקלית, ועליית התקוממות ג'יהאדית. זה האתגר של ימינו. כמו כל וירוס אחר, אם אנחנו לא מזהים אותו, אם לא נכיר אותו ונמצא לו מרפא, הוא יכלה את כולנו. זאת הסיבה שאני משמיעה את קולי. אני משמיעה את קולי בשביל כולכם, בשבילי והחשוב ביותר, בשביל העתיד של ילדי ונכדי".

הנוער מצטרף לקריאת הריבונות

ארגון 'אר"ץ' (ארגון ריבונות צעיר) עושה את צעדיו הראשונים. יו"ר הארגון, דניאל גבאי, תושב ירוחם מספר על מטרות הארגון והפעילויות הראשונות עימן יצא לדרך.

"הארגון הוקם במטרה להשמיע את קולם של בני הדור הצעיר בעד החלת הריבונות ביהודה ושומרון. אנו פועלים כל העת על מנת להטמיע בנוער ובצעירים את הבנת החשיבות העצומה של פתרון הריבונות. כפתרון המדיני של הימין, ולהגביר את הדרישה לשינוי המדיניות בממשלה דווקא מקרב הצעירים, מתוך תחושת אחריות על העתיד שיבוא עלינו".

"הארגון פועל בשטח, בפרייקט 'חושבים מחדש' במסגרתו הוא מקיים פעילות הסברתית בריכוזים לאומיים, במבצעי 'פנים אל פנים' ובהפצת חומרי הסברה על פתרון הריבונות", מספר גבאי.

"תחום נוסף בו אנו מביאים את קולו של הדור הצעיר הוא בפגישות עם אישי ציבור וחברי כנסת ממפלגות לאומיות. רק לאחרונה נפגשנו עם ח"כ סמוטריץ' מהבית היהודי וח"כ מיקי זוהר מהליכוד, ואנו יוצאים בימים אלה לסבב פגישות נוסף, במטרה להביא למצב בו המפלגות הלאומיות מאמצות רשמית את פתרון הריבונות למצען, ומטמיעות בציבור בוחריהן את חשיבות הנושא". "במדיה החברתית אנו מתחוקים רף פייסבוק פעיל עם אלפי עוקבים, שמספרם עולה תמיד. פתחנו לאחרונה ערוץ ביוטיוב, וכן אתר אינטרנט חדש. בקרוב בכונתנו לקיים כנס ריבונות ייחודי מסוגו לנוער וצעירים, בו ינאמו הטובים במובילי דעת הקהל, ויופיעו אמנים שונים המוהים עם הציבור הלאומי הרחב". גבאי מזמין את הדור הצעיר "לתמוך, לעקוב אחר פעילותינו ואף להצטרף לשרותינו!".

נוער אר"ץ. צילום: סאטונע עבור נשים בירוק

אישי ציבור קוראים ריבונות באירועי 'נשים בירוק'

במרוצת השנה האחרונה קיימה תנועת 'נשים בירוק' שורת אירועים וכינוסים בהשתתפות אישי ציבור רבים ועימם אלפים רבים מאזרחי ישראל התומכים בחזון הריבונות וקוראים ליישומו. בפניכם כמה ציטטות נבחרות מאירועים אלה.

• ניתן לצפות בהרצאות בערוץ היוטיוב של נשים בירוק •

אריה קינג
חבר מועצת העיר ירושלים

"הפתרון לכל ערביי מערב הירדן נמצא בירדן. לעודד אותם להגר. על ישראל להשקיע כספים רבים בשיכונם מעבר לירדן."

ישראל הראל
יו"ר מועצת יש"ע לשעבר ומייסד המכון לאסטרטגיה ציונית

"קמפיין הריבונות של 'נשים בירוק' הוא היום המהלך המדיני היחיד שנעשה בימין. קמפיין זה יצליח בחשיבה ובתכנון נכון."

יהודה גלין
חבר כנסת

"שאלת הריבונות תלויה בנו. כשהנהגה תחוש שזה רצון העם זה מה שיהיה, ואת רצון העם הזה אני מבטא בכנסת. צריך להחיל את החוק הישראלי על יהודה ושומרון."

הרב מנחם פליקס
ממקימי השומרון

"עם ישראל חזר אל ערש הולדתו ולא מחיל את הריבונות שלו עליה? זה נורמאלי? חזרנו לכאן כדי להקים מחדש את הממלכה היהודית."

פרופ' אריה אלדד
ח"כ לשעבר, פובליציסט

"התביעה שלנו מכאן היא ריבונות על כל ארץ ישראל, לא כי הערבים רוצחים אותנו אלא כי זו המולדת שלנו, והדרישה הזו עולה כעת כי במסע הרצח הערבי הנוכחי נגדנו גם העולם יבין זאת."

ד"ר חגי בן ארצי
מרצה במכללת דוד ילין

"מעט מעט אגרשנו מפניך זו התכנית להחלת ריבונות בתחילה על שטחי C, כ-60 אחוזים מהשטח. בכך גם אין איום דמוגרפי. אחר כך נתקדם הלאה קמעא קמעא."

יוסי דגן
ראש מועצת השומרון

אנחנו מצפים להחלת החוק על הישובים לא בחסד אלא בזכות. 13 אחוזים מאזרחי ישראל חיים ביהודה ושומרון שיש להם את כל החובות ולא את כל הזכויות. האתגר המרכזי של מדינת ישראל הוא הבאת הריבונות שתפתור עולות אורחיות ותבהיר לטרור הפלשתיני שאנחנו חזקים, מה שיפחית את המוטיבציה לטרור."

ח"כ הרב אלי בן דהן
סגן שר הביטחון

"עניינו של גל הטרור הוא רצון לסלק אותנו מהארץ, לגרום לנו לחשוש ואולי לעזוב את הישובים. מולם אנחנו כאן כדי לומר שחזרנו כדי להיות כאן לעולם לקיום חזון הנביאים והבטחת הקב"ה. לא יפחידו אותנו הפיגועים. תשובתנו האמיתית לטרור תהיה פעולתנו להחזרת ריבונותינו והחלתה על כל שטחי יהודה ושומרון. זו הדרך היחידה שתמנע את התקווה של המחבלים הללו." יהודה ושומרון."

מוטי יוגב
חבר כנסת

"קוממיות בארצנו היא התחושה שאנחנו ריבונים כאן. היעד הוא ריבונות בין הים לירדן. הדברים פשוטים. מעולם לא הייתה כאן מדינת רוצחים ולעולם לא תהיה. לערבים תהיינה שלוש אפשרויות כמו בכתבי יוהשע: הרוצה להשלים ישלים, הרוצה להילחם מוזמן, ויש לנו צבא חזק לשם כך, והרוצה לעזוב יעזוב, גם בכך נשמח. אין שום אופציה נוספת. פשוט שמדינת ישראל תחיל את ריבונותה. זה לא מורכב כל כך."

יוחאי דמרי
ראש מועצת דרום הר חברון

הדרך היחידה למלחמה בטרור היא לגרום לאינטרס הטרור להיפסק, ואם הטרור מונע מכוח התקווה למדינה עלינו לגדוע את התקווה הזו ונניצר חלופה שתמנע טרור. לכן גם מהבחינה הזו תביעת הריבונות ביו"ש אינה רק מוצדקת אלא חיונית למדינת ישראל."